

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

02/2021

**Niềm vui sướng của Ta là hoạt động trong một linh hồn,
đó đây cho họ tình thương và Ta làm cho họ nên thánh.
(NK 1784).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 02/2021

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Chúng ta đang trong thời kỳ chuyển từ năm cũ sang năm mới, năm âm lịch. Giai đoạn đầu năm, người Việt Nam chúng ta thường dùng những lời tốt đẹp nhất để chúc nhau.

Lời chúc quan trọng nhất có lẽ là lời chúc bình an. Bình an không chỉ có nghĩa là yên ổn. Bình an là tình trạng trong tâm hồn. Chúng ta thường hay hỏi nhau: Ổn không? Gia đình ổn không? Sức khỏe ổn không? Việc làm ổn không? ... Thực chữ "ổn" không có nghĩa là bình an. Người ta có việc làm ổn định, có thu nhập cao nhưng chưa chắc đã bình an vì người ta vẫn có thể lo lắng nhiều chuyện: có tiền nhưng mong muốn có nhiều tiền hơn, nhiều vật dụng hơn. Người đã xinh đẹp nhưng cố gắng tìm cách làm cho mình xinh đẹp hơn... Vì thế lời chúc trước tiên phải là lời chúc bình an và hạnh phúc.

Bình an đạt tới đỉnh cao khi chúng ta nhìn vào Chúa Giêsu trên con đường thương khó, khi Người vác thánh giá và chịu đóng đinh trên thập giá: bình an khi gặp đau khổ. Lời của Người với các người phụ nữ khi vác thánh giá làm chúng ta có cảm tưởng Người đang sống bình thường. Lời trên thánh giá cũng thế. Phải chăng đỉnh cao của bình an là khi con người bình an trước thử thách, đau khổ...?

Năm mới chúng ta chúc nhau bình an vì trong năm cũ nhiều người trong chúng ta vất vả vì cơn dịch do virus covid 19 đem lại. Giáo hội cũng điều đứng, nhiều nghi lễ, nhiều thời gian không thể cử hành thánh lễ cùng với cộng đoàn vì cơn dịch này. Tuy hiện nay cơn dịch vẫn còn hoành hành trên thế giới nhưng rất may là tại Việt Nam, cơn dịch bị hạn chế nhiều do việc đề cao cảnh giác từ nhiều phía. Thế nhưng, trước mắt chúng ta không có gì chắc chắn. Chính vì thế, ngoài việc tuân thủ những biện pháp phòng ngừa như mọi người, chúng ta cần dâng lên Chúa lời cầu nguyện xin Chúa đủ lòng thương xót để năm mới chúng ta được bình an, hạnh phúc.

BBT tổng hợp (theo caimon.org)

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN, NĂM B

Đoạn Tin Mừng này mô tả một ngày làm việc tiêu biểu của Đức Giêsu:

- Giảng dạy ở hội đường.
- Giảng vừa xong thì đến nhà nhạc mẫu của Simon để chữa cho bà này khỏi bệnh sốt.
- Tiếp tục chữa bệnh và trừ quỷ từ chiều cho đến tối.
- Sáng tinh sương hôm sau, Ngài cầu nguyện ở một nơi thanh vắng.

- Người ta lại tìm đến với Ngài để được chữa bệnh. Nhưng Ngài đành phải ra đi, bởi vì còn phải rao giảng Tin Mừng ở những nơi khác nữa.

Tóm lại, Đức Giêsu là một người làm việc bận rộn suốt ngày. Việc làm của Ngài là rao giảng Tin Mừng, chữa bệnh và trừ quỷ.

NAN ĐỀ ĐAU KHỔ

Vấn đề đau khổ của loài người, đặc biệt của người lành, là một nan đề. Gióp đã vật lộn với nan đề này mà không tìm được lời giải đáp thỏa đáng.

Ngày nay đau khổ cũng vẫn là một nan đề. Ngày nay có rất nhiều người cùng cảnh ngộ với ông Gióp ngày xưa. Đó là những người đau khổ vì nghèo, đói, bệnh, bất công, áp bức v.v. Thời Cựu Ước, người ta nghĩ rằng đau khổ là hình phạt của Chúa.

Phần Đức Giêsu, Ngài không chấp nhận quan niệm coi đau khổ là hình phạt của Chúa, bởi Chúa không làm điều xấu, mà đau khổ là điều xấu. Đức Giêsu không trả lời cho câu hỏi "Tại sao đau khổ" nhưng Ngài dạy phải làm gì trước đau khổ.

Trong bài Tin Mừng này, chúng ta thấy những người đau khổ cả về thể xác lẫn tinh thần

bao quanh Đức Giêsu. Ngài không tránh xa, nhưng hòa mình với họ, xả thân để cứu chữa họ.

Gặp người đau khổ, Đức Giêsu không chỉ khuyên họ hãy nhẫn nhục chịu đựng như chúng ta quen khuyên. Ngài ra tay hành động, cứu người bệnh tật, xua trừ ma quỷ.

Vấn đề đau khổ còn là cơ hội để Đức Giêsu tỏ cho người ta biết Thiên Chúa. Qua cách Ngài tận tụy cứu giúp người đau khổ, Đức Giêsu cho người ta thấy lòng thương xót của Thiên Chúa đối với những kẻ đau khổ.

Sự đau khổ của người khác cũng là cơ hội cho chúng ta. Tuy chúng ta không có khả năng cứu chữa nhưng chúng ta luôn có khả năng chăm sóc. Mà chăm sóc cũng là một cách cứu chữa. Chỉ cần ở bên người đau khổ thôi cũng là một điều gì đáng quý rồi. Nhưng ở bên người đau khổ mà với hai bàn tay không thì có thể làm gì được? Được chứ, vì với hai bàn tay, chúng ta có thể an ủi họ. Điều họ cần nơi chúng ta nhất là chúng ta đừng bỏ rơi họ. Khi chúng ta ở bên họ thì cũng giống như ngày xưa Đức Maria ở bên Thập giá Đức Giêsu.

Còn đối với những đau khổ của bản thân chúng ta, đó cũng là điều không thể tránh của thân

phận làm người. Tuy nhiên thật là an ủi cho chúng ta vì chính Đức Giêsu cũng đi con đường đau khổ như chúng ta, và Ngài đi tới cùng. Và cũng thật vui mừng khi chúng ta biết rằng sau khi đi đến tận cùng đau khổ thì Đức Giêsu đã tới vinh quang. Như thế, đối với kitô hữu, đau khổ là cơ hội cho chúng ta chia sẻ cuộc chịu nạn của Đức Giêsu, trong hy vọng cũng sẽ được chia sẻ vinh quang phục sinh của Ngài (Viết theo Flor McCarthy).

CỰU NHỌC

Ba bài đọc hôm nay đều nói về làm việc. Nhưng bài đọc Cựu Ước (trích sách Gióp) thì than rằng làm việc là một gánh nặng quá cực nhọc. Còn 2 bài đọc Tân Ước thì nêu gương Đức Giêsu và thánh Phaolô làm việc cách hăng say và vui vẻ.

Cũng là làm việc, nhưng người thì thấy nặng nhọc, kẻ thì thấy vui vẻ. Tại sao?

- Thánh Phaolô cho biết lý do thứ nhất: làm việc vì bó buộc hay làm vì tự nguyện: "Tôi mà tự ý làm việc thì mới đáng Thiên Chúa thưởng công".

- Thánh Augustinô đưa ra lý do thứ hai: Ubi amator, non laboratur (Khi nào người ta yêu thì người ta không cảm thấy nhọc mệt).

MÔNG BA TẾT – THÁNH HÓA CÔNG ĂN VIỆC LÀM

Lm. Giuse Lê Quốc Thăng

Mơ ước của ngày đầu năm là mong sao cho Năm Mới này công việc làm ăn được thuận buồm xuôi gió. Người ta chúc cho nhau năm mới phát tài, phát đạt và phát lộc. Trong niềm tin, Kitô hữu cũng luôn khẩn nguyện xin Chúa thương ban cho một Năm Mới bình an, phát đạt và xin Chúa chúc lành thánh hóa công ăn việc làm của mình. Thiên Chúa là nguồn mạch ơn sủng, nguồn mạch của sự sống, chắc chắn luôn chăm lo cho cuộc sống con người được phát triển dồi dào.

1. Thánh hóa công ăn việc làm là biết nên thánh bằng sức lao động của mình:

Xin Chúa thánh hóa công việc của mình không chỉ là xin ơn để công việc được phát triển tốt đẹp, nhưng còn là xin ơn Chúa giúp cho con người qua công sức của mình góp phần mang lại hạnh phúc, mang lại sự phồn vinh, ấm no cho bản thân, cho xã hội và cho tha nhân. Nhờ đó, tự thân mỗi người sống có ý nghĩa, có ích hơn cho gia đình và xã hội. Bằng chính sức lao động chân chính của mình, nhờ ơn Chúa giúp mà mỗi người biết

đóng góp công sức của mình vào thành quả chung của xã hội cũng như Giáo Hội. Đó chính là phương thế nên thánh bằng sức lao động của mình. Trong công ăn việc làm, mỗi Kitô hữu biết thực hiện đúng với đòi hỏi của Tin Mừng sẽ làm cho bản thân ngày càng nên thánh hơn giữa đời. Giữa một xã hội chạy theo lợi nhuận, bị đồng tiền chi phối để rồi người ta có thể bất chấp đạo lý, làm ăn phi pháp, gian dối thì người Kitô càng phải can đảm, trung thực trong công việc của mình. Sống như thế là một nỗ lực nên thánh.

2. Thánh hóa công ăn việc làm là biết làm việc theo ý

Chúa: Hấp lực của đồng tiền, danh vọng, địa vị luôn là hấp lực mạnh mẽ chi phối, ảnh hưởng sâu rộng đến toàn bộ cuộc sống con người từ lối sống bên ngoài cho đến nhân đức bên trong. Khi chạy theo những hấp lực ấy con người dễ đánh mất mình để rồi trở nên nô lệ cho đồng tiền và từ đó sẽ không ngần ngại làm tất cả những gì ngay cả bất chính để có được lợi nhuận nhiều nhất. Thay vì bằng công ăn việc làm con người được thăng tiến về mọi mặt của cuộc

sống, thì lại bị vong thân, nhân phẩm bị chà đạp, bất công, bóc lột và phân hóa giàu nghèo càng bùng phát. Người ta lao động, làm việc để sống, để phát triển con người và vũ trụ này. Trong nhân giới đức tin, lao động chính là phần cộng tác của con người vào công trình sáng tạo của Thiên Chúa. Do đó, cần phải biết làm việc, biết kiến tạo công ăn việc làm của mình theo thánh ý Chúa, đúng với đòi hỏi của Tin Mừng.

Những khả năng Chúa ban như tài năng, sức khỏe, tiền tài, vốn liếng, cơ hội làm việc... tất cả chính là những nén bạc Chúa trao vào tay mỗi người. Làm cho những nén bạc ấy sinh lời không chỉ là gia tăng thu nhập, phát triển kinh tế, thành đạt sự nghiệp mà hơn hết chính là làm sao cho mỗi người khi dùng những nén bạc ấy làm cho bản thân và đời sống xã hội mỗi ngày một công bình hơn, ấm no hơn và giàu lòng nhân ái hơn.

3. Thánh hóa công ăn việc làm, một nỗ lực loan báo Tin Mừng: Thánh Phaolô trong Thư thứ nhất gửi tín hữu Côrintô đã khuyên nhủ: "Dù ăn, dù uống, hay làm gì bất cứ, anh em hãy làm tất cả để tôn vinh Thiên Chúa". Như vậy, Thánh Tông đồ chỉ cho thấy rằng công ăn việc

làm, cách sống của mỗi Kitô hữu là phương thế để tôn vinh Chúa, làm sáng danh Chúa. Điều này có nghĩa Kitô hữu thực thi sứ mạng loan báo Tin Mừng bằng chính công việc hằng ngày của mình. Loan báo Tin Mừng là công trình của Chúa, của toàn thể Giáo Hội, của từng người Kitô hữu. Kitô hữu sống giữa đời không làm gì thêm để thực thi sứ mạng này mà dùng chính việc làm hằng ngày, dùng chính sức lao động của mình. Bằng công việc làm ăn lương thiện; bằng việc sống đức ái khi chia cơm sẻ áo, khi đối xử công bằng, khi tạo giúp công ăn việc làm cho anh chị em. Kitô hữu quả thật đang là những sứ giả Tin Mừng trong chính môi trường làm việc của mình. Xin thánh hóa công việc làm một mặt là xin Chúa chúc phúc nhưng mặt khác với nỗ lực của con người cộng tác với ơn Chúa làm cho công việc của bản thân thành công việc thánh khi biết thực hiện công việc ấy để loan báo Tin Mừng.

Thánh hóa công ăn việc làm là ơn Chúa giúp mỗi người biết dùng chính công việc làm của mình để nên thánh; biết dùng chính công việc của mình để thánh hóa thế gian và làm rạng danh Chúa.

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY, NĂM B

QUÀ VÀ ƠN

Sứ điệp thứ nhất mà Phụng vụ Lời Chúa Mùa Chay gởi đến chúng ta là: Thiên Chúa tặng quà cho chúng ta, Thiên Chúa ban ơn cho chúng ta.

Người ta thường tặng quà vào những dịp nào? Những dịp tặng quà là Tết, đám cưới, sinh nhật v.v. Thường thì ai tặng quà cho ai? Người tặng quà thường là người có liên hệ tình nghĩa thế nào đó với người được tặng, chẳng hạn cấp dưới đối với cấp trên, học trò đối với thầy cô, người chịu ơn đền đáp cho người thi ơn. Vì thế có thể nói "quà" thường là thứ "có qua có lại".

Khi "có qua" mà không "có lại" thì gọi là "ơn" (Tiếng Hy Lạp **Charis** luôn bao hàm tính cách miễn phí). Các bài đọc hôm nay kể đến 2 ơn mà Thiên Chúa ban cho loài người:

- Ơn ban sự sống: vì loài người tội lỗi nên bị phạt phải chịu nạn hồng thủy. Nhưng Thiên Chúa đã cứu sống gia đình ông Nôe. Sau khi cơn hồng thủy kết thúc, Thiên Chúa lập

giao ước rằng từ nay sẽ không bao giờ Ngài cho xảy ra một đại họa như thế nữa. Đây là một giao ước đơn phương: Thiên Chúa không buộc loài người làm gì cả, chỉ một mình Ngài hứa và cam kết giữ lời hứa ấy. Sau này loài người lại tiếp tục phạm tội nhưng Thiên Chúa vẫn trung thành với lời cam kết đơn phương ấy.

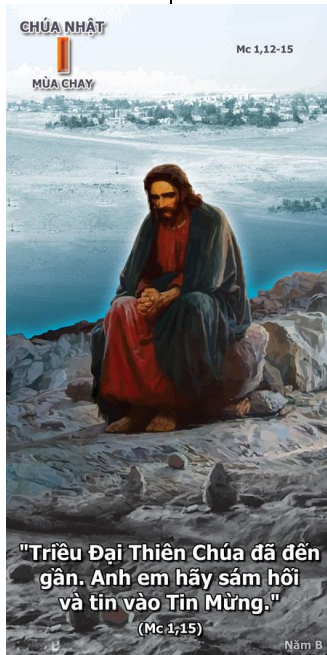
- Ơn ban sự sống mới qua bí tích Rửa tội: chúng ta đâu có công gì để được ơn này, nhưng Thiên Chúa đã ban chỉ vì yêu thương chúng ta.

Khi nhận quà thì ta mừng, khi nhận ơn thì ta cảm động. Vậy, Thiên Chúa tặng quà cho chúng ta, chúng ta có mừng không? Và còn hơn quà nữa, Thiên Chúa luôn ban ơn cho chúng ta, chúng ta có

cảm động không?

DÃ THÚ VÀ THIÊN THÂN

Câu cuối của bài Tin Mừng hôm nay là một hình ảnh rất lạ: "Người ở trong hoang địa 40 ngày, chịu Satan cám dỗ, sống giữa loài dã thú, và có các thiên sứ hầu hạ Người".

Câu này gồm 2 phần mang hai sắc thái khác hẳn nhau nhưng có liên hệ nhân quả với nhau:

- Phần đầu là một cảnh khó khăn "Người ở trong hoang địa 40 ngày, chịu Satan cám dỗ": Đức Giêsu bị Satan cám dỗ, như ngày xưa hai nguyên tổ Adam và trong vườn Địa Đàng, và như dân Do Thái trong sa mạc. Nhưng Ngài chiến đấu với những cám dỗ đó và đã chiến thắng.

- Phần sau là một cảnh thoải mái "sống giữa loài dã thú, và có các thiên sứ hầu hạ Người": (1) Trước khi hai nguyên tổ phạm tội, các ngài đã sống an hòa giữa các dã thú (xem St 2, 19-20); Sau này khi mơ tới ngày tìm lại địa đàng đã mất, ngôn sứ Isaia cũng tưởng tượng cảnh con người và dã thú sống chung hòa thuận với nhau (xem Is 11, 6-8: "Bấy giờ sói sẽ ở với chiên con, beo nằm bên dê nhỏ. Bò tơ và sư tử non được nuôi chung với nhau, một cậu bé sẽ chăn dắt chúng... Bé thơ còn đang bú giỡn chơi bên hang rắn lục, trẻ thơ vừa cai sữa thọc tay vào ổ rắn hổ mang..."); (2) Còn về hình ảnh các thiên sứ hầu hạ, Tv 91, 9-12 hiểu rằng đó là ân huệ đặc biệt Thiên Chúa ban cho người nào biết nương tựa nơi Ngài ("Vì người đã chọn Giavê làm nơi ẩn náu, Đấng Tối cao làm chốn

dung thân... nên Người ra lệnh cho các thiên thần gìn giữ người trên mọi lối người đi...").

Vì Đức Giêsu đã chịu cám dỗ và chiến thắng chúng nên Ngài được hưởng sự an vui như đang sống trong vườn địa đàng và được Thiên Chúa đặc biệt che chở gìn giữ. Phần thưởng của Đức Giêsu khuyến khích chúng ta can đảm chiến đấu với các cám dỗ.

MÙA CHAY VÀ MÙA XUÂN

Mùa Xuân là mùa đổi mới: cỏ cây hoa lá đâm chồi, nảy lộc và ra hoa. Nhưng muốn có thể thì trước đó chúng phải chịu đựng một mùa thu ảm đạm, lá rụng, cành xơ xác... rồi một mùa đông trơ trụi, lạnh giá.

Mùa Chay đến đúng vào Mùa Xuân và cũng chính là Mùa Xuân của tâm hồn, có thể biến chúng ta thành những con người mới.

Lạy Chúa, xin giúp con đừng sợ hãi chấp nhận để cho những chiếc lá thói quen cũ phải rụng đi

Xin giúp con đừng sợ hãi phải đổi diện với cảnh nghèo nàn trơ trụi của tâm hồn

Bởi vì có như thế thì Chúa mới có thể đổi mới con thành con người mới, xứng đáng là môn đệ tốt của Chúa.

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY, NĂM B

Abraham là một người sẵn lòng với Thiên Chúa. Ngài bảo ông bỏ quê hương xứ sở mà ra đi đến một nơi vô định. Ông mau mắn làm theo. Thiên Chúa thấy lòng quảng đại của ông, Ngài bảo ông dâng Isaac cho Ngài. Món quà này chắc chắn Abraham không ngờ tới, vì đó không phải là một đồ vật hoặc một con vật mà là một con người. Con người ấy lại là đứa con duy nhất của ông. Hơn nữa nó còn là tất cả hy vọng của ông vì ông sinh ra nó trong lúc tuổi đã già, và ông nghĩ chỉ có nó mới thực hiện được mong ước của ông là có một dòng dõi. Dâng nó đi là dâng tất cả. Thế mà Abraham đã dâng. Một món quà ngoài sức tưởng tượng.

Nhưng món quà mà Thiên Chúa ban cho loài người còn ngoài sức tưởng tượng hơn nữa. Đó là ban Đức Giêsu, Người Con độc nhất, Người Con thân yêu vô cùng. Hơn nữa, Thiên Chúa ban Người Con ấy để Người Con ấy chịu chết vì tội lỗi loài người,

chết thay cho loài người. Thật chẳng có tấm lòng nào bằng như thế. Chẳng có tình yêu nào cao cả như thế.

CON YÊU DẤU

Khi đọc bài Tin Mừng hôm nay về việc Đức Giêsu biến hình, tôi chẳng có chút cảm xúc nào cả. Đọc thêm bài đọc I về chuyện Abraham tế sát Isaac, tôi khám phá rằng Isaac là hình bóng của Đức Giêsu, và người cha già Abraham là hình bóng của Thiên Chúa. Và tôi rất xúc động vì tiếng gọi "Con yêu dấu".

Abraham yêu dấu Isaac biết chừng nào vì đó là đứa con duy nhất ông sinh ra được trong lúc tuổi đã già. Chúa Cha cũng yêu dấu Đức Giêsu biết chừng nào vì đó chẳng những là Người Con duy nhất mà còn là Người Con tuyệt hảo của Ngài.

Có người cha nào không tan nát cõi lòng khi đứa con yêu dấu duy nhất của mình phải chết? Chúa Cha hiểu được tâm trạng này nên Ngài chỉ thử lòng Abraham thôi chứ

không nỡ để Isaac phải chết. Thế mà Chúa Cha lại cho Đức Giêsu Con Yếu Dấu của Ngài phải chết thật! Ôi tình Chúa Cha thương loài người chúng ta bao la và vĩ đại biết chừng nào!

Chúa Cha chỉ mong nơi loài người chúng ta một điều duy nhất là "Hãy vâng nghe Lời Đức Giêsu" thôi. Nếu điều duy nhất ấy mà chúng ta cũng không đáp ứng thì thật là phụ bạc biết chừng nào!

"HÃY VÂNG NGHE LỜI NGƯỜI"

Câu chuyện: Có một nhà vua triều tập các cận thần. Vua đưa cho quan Tể Tướng một viên ngọc trai lóng lánh và hỏi:

- Ông hãy nói viên ngọc này đáng giá bao nhiêu?

- Muôn tâu, nó đáng giá còn hơn số lượng vàng khối mà 100 con lừa có thể chở.

- Ông hãy đập vỡ nó ra!

- Muôn tâu Bệ Hạ, làm sao hạ thần có thể phung phá một báu vật như thế ạ!

Nhà vua thưởng cho quan Tể Tướng một chiếc áo danh dự và lấy lại viên ngọc.

Kế đó vua đưa viên ngọc cho quan Thị Vệ, cũng hỏi:

- Theo ông, nó đáng giá bao nhiêu?

- Bằng nửa vương quốc.

- Hãy đập vỡ nó ra!

- Đập vỡ viên ngọc này ư? Muôn tâu Bệ Hạ, tay thần không thể nào làm được việc đó.

Nhà vua cũng thưởng cho ông này một chiếc áo danh dự, lại còn tăng lương cho ông.

Sau cùng nhà vua đưa viên ngọc cho Abdul:

- Người có biết viên ngọc này đẹp đến mức nào không?

- Muôn tâu, đẹp không thể nói được.

- Hãy đập nát nó đi.

Lập tức Abdul lấy hai viên đá đập vỡ viên ngọc ra và nghiền nó thành bụi. Quần thần hét lên sợ hãi vì sự táo bạo của Abdul. Họ hỏi:

- Tại sao nhà người dám làm thế chứ?

Abdul bình tĩnh đáp:

- Lệnh của Hoàng Thượng đáng giá hơn bất kỳ viên ngọc quý nào. Tôi tôn kính Hoàng Thượng chứ không tôn kính viên ngọc.

Nhà vua khen ngợi thái độ của Abdul và thưởng chàng trọng hậu hơn cả hai vị quan kia.

Câu chuyện giúp chúng ta hiểu tại sao khi Đức Giêsu biến hình, tiếng Chúa Cha từ trời đã phán: "Đây là Con Ta yêu dấu. Hãy vâng lời Ngài".

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 61****TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG***(Tiếp theo)***Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng****Dẫn vào**

Có một thực tế trong tự nhiên là sự “luôn tồn tại những điều không công bằng”. Theo đó, không ít người được xem là “rất khôn ngoan trong xã hội” đã cho rằng: “Nếu bạn không thích điều gì, hãy thay đổi nó. Nếu bạn không thể thay đổi nó, hãy thay đổi suy nghĩ của bạn về nó”.¹ Bởi lẽ, khi sinh ra mỗi người là một “bản thể”, vậy hãy là chính mình, đừng chết đi như một “bản sao”.² Thậm chí, có một tỷ phú thế giới cũng khẳng định: “Cuộc sống vốn dĩ không công bằng. Hãy tập quen dần với điều đó”.³

Người ta bảo sống như thế là tỏ ra hiểu đời, là tích cực, là khôn ngoan. Thế còn những việc như sau thì sao: (1) “chữa lành những vết thương..., xoa dịu những vết thương đó bằng dầu an ủi, băng bó chúng với lòng thương xót và chữa lành chúng bằng tình liên đới và sự chăm sóc chu đáo” (APV 15,4); (2) không thờ ơ theo “lễ thói đơn điệu...” (APV 15,5); (3) mà cố gắng “thoát ra khỏi sự hoài nghi thiếu xây dựng” (APV 15,6); (4) và “mở to mắt để nhìn rõ sự đau khổ của thế giới, và những vết thương của những anh chị em chúng ta là những người đang bị từ chối phẩm giá...” (APV 15,7); (5) đặc biệt “tiếp cận và hỗ trợ họ để họ có thể cảm thấy sự ấm áp do sự hiện diện của chúng ta, tình bạn của chúng ta, và tình huynh đệ của chúng ta” (APV 15,8)?

Misericordiae vultus, số 15,4-8

During this Jubilee, the Church will be called even more to heal these wounds, to assuage them with the oil of consolation, to bind

---

¹ Mary Engelbreit.

² X. “You were born an original, don’t die a copy” (John Mason).

³ Bill Gates.

them with mercy and cure them with solidarity and vigilant care. (APV 15,4) Let us not fall into humiliating indifference or a monotonous routine that prevents us from discovering what is new! (APV 15,5) Let us ward off destructive cynicism! (APV 15,6) Let us open our eyes and see the misery of the world, the wounds of our brothers and sisters who are denied their dignity, and let us recognize that we are compelled to heed their cry for help! (APV 15,7) May we reach out to them and support them so they can feel the warmth of our presence, our friendship, and our fraternity! (APV 15,8)

Trong suốt Năm Thánh này, Giáo hội càng được mời gọi nhiều hơn nhằm chữa lành những vết thương như thế, xoa dịu những vết thương đó bằng dầu an ủi, băng bó chúng với **lòng thương xót** và chữa lành chúng bằng tình liên đới và sự chăm sóc chu đáo. (APV 15,4) Đừng để rơi vào sự thờ ơ ô nhục hoặc một thứ lễ thói đơn điệu ngăn cản chúng ta khám phá những gì là mới mẻ! (APV 15,5) Hãy để chúng ta thoát ra khỏi sự hoài nghi thiếu xây dựng! (APV 15,6) Chúng ta hãy mở to mắt để nhìn rõ sự đau khổ của thế giới, và những vết thương của những anh chị em chúng ta là những người đang bị từ chối phẩm giá của họ, và chúng ta hãy nhận ra rằng chúng ta buộc phải chú ý đến tiếng họ kêu cầu giúp đỡ! (APV 15,7) Cầu xin cho chúng ta có thể tiếp cận và hỗ trợ họ để họ có thể cảm thấy sự ấm áp do sự hiện diện của chúng ta, tình bạn của chúng ta, và tình huynh đệ của chúng ta! (APV 15,8)

Au cours de ce Jubilé, l'Église sera encore davantage appelée à soigner ces blessures, à les soulager avec l'huile de la consolation, à les panser avec la miséri-corde et à les soigner par la solidarité et l'attention. (APV 15,4) Ne tombons pas dans l'indifférence qui humilie, dans l'habitude qui anesthésie l'âme et empêche de découvrir la nouveauté, dans le cynisme destructeur. (APV 15,5-6) Ouvrons nos yeux pour voir les misères du monde, les blessures de tant de frères et soeurs privés de dignité, et sentons-nous appelés à entendre leur cri qui appelle à l'aide. (APV 15,7) Que nos mains serrent leurs mains et les attirent vers nous afin qu'ils sentent la chaleur de notre présence, de l'amitié et de la fraternité. (APV 15,8)

Chút suy tư

Nhân hôm nay đọc và suy gẫm bài Tin Mừng “Chúa Giê-su chịu phép rửa”: “Khi ấy, Gio-an rao giảng rằng: ‘Có Đấng đến sau tôi, nhưng quyền lực hơn tôi, tôi không xứng đáng cúi xuống cởi dây giày cho Người. Phần tôi, tôi đã rửa anh em trong nước, nhưng Người, Người sẽ rửa anh em trong Thánh Thần’. Và đã xảy ra là trong những ngày đó, Chúa Giê-su từ Na-da-rét xứ Ga-li-lê-a đến và chịu phép rửa bởi Gio-an ở sông Gio-đan. Khi vừa lên khỏi nước, Người liền thấy trời mở ra, thấy Thánh Thần như chim bồ câu ngự xuống trên mình. Và có tiếng từ trời phán: “Con là Con yêu dấu của Cha, Con đẹp lòng Cha”,⁴ chúng ta nêu lại những câu hỏi trong “phần đầu” nói ở trên... để rồi... rất có thể sẽ mau chóng nhận được ánh sáng cần thiết cho một câu trả lời khả dĩ nhất đối với “phần sau” này.⁵

Thật vậy, “Phép rửa ‘Gio-an...’ Đức Giê-su lãnh nhận / Này mực cầm cân... sao Chúa làm việc này / Phải chẳng muốn dạy bài học gương khiêm tốn / Hay Người định trốn vai trò Mê-xi-a / Quy luật thật ra... hôm nay nhận phép rửa / Vẹn toàn lời hứa Thiên Chúa mặc xác phàm / Đi trước việc làm... đi sau Phép Thánh Tẩy / Cho ai nhận lấy nên con cái Chúa Trời”.

Nghĩa là, để có thể ứng xử thực sự khôn ngoan, chúng ta cần thay đổi suy nghĩ của ta về cuộc sống vốn dĩ “không công bằng trong cuộc đời dương thế”; chúng ta cũng cần làm quen dần với sự bất công trong cuộc đời này; và theo đó, để có thể luôn là chính mình một cách đích thực, chúng ta hãy bắt đầu bằng suy gẫm với những việc làm cụ thể (x. phần kết): “ĐK. Bao nhiêu phần trăm là công lý / Bao nhiêu phần trăm là công bằng / Bao nhiêu phần trăm là bác ái / Bao nhiêu phần trăm là yêu thương / Để ta có kết quả là hòa bình / Để ta có hoa trái là bình an. / PK 1. Để góp phần xây dựng hòa bình

⁴ Mc 1,6b-11.

⁵ Người ta bảo đó là hiểu đời, là tích cực, là khôn ngoan. Thế còn những việc như sau thì sao: (1) “chữa lành những vết thương..., xoa dịu những vết thương đó bằng dầu an ủi, bằng bó chúng với lòng thương xót và chữa lành chúng bằng tình liên đới và sự chăm sóc chu đáo” (APV 15,4); (2) không thờ ơ theo “lẽ thói đơn điệu...” (APV 15,5); (3) mà cố gắng “thoát ra khỏi sự hoài nghi thiếu xây dựng” (APV 15,6); (4) và “mở to mắt để nhìn rõ sự đau khổ của thế giới, và những vết thương của những anh chị em chúng ta là những người đang bị từ chối phẩm giá...” (APV 15,7); (5) đặc biệt “tiếp cận và hỗ trợ họ để họ có thể cảm thấy sự ấm áp do sự hiện diện của chúng ta, tình bạn của chúng ta, và tình huynh đệ của chúng ta” (APV 15,8)?

cho thế giới / Để góp phần kiến tạo bình an cho nhân gian / Ta hãy giữ công lý và bác ái / Ta hãy sống công bằng và yêu thương. / PK 2. Chỉ có tình huynh đệ thì người ta mới thắm / Chỉ hết mình hết tình thì an vui lâu hơn / Ta hãy sống chân chính và nhất quán / Ta hãy sống chân tình và chân tâm. / PK 3. Để sống tình huynh đệ cần thời gian quý báu / Để hết mình hết tình cùng anh em luôn luôn / Ai đã sống như thế thì cứ tiếp / Ai đã nói không làm thì không hay”.⁶

Để kết

Vậy để có thể thay đổi suy nghĩ của ta về cuộc sống “vốn dĩ không công bằng không mong muốn” và làm quen dần với “sự bất công ngoài mong đợi”, chúng ta hãy bắt đầu bằng cách: (1) “chữa lành những vết thương..., xoa dịu những vết thương đó bằng dầu an ủi, bằng bó chúng với lòng thương xót và chữa lành chúng bằng tình liên đới và sự chăm sóc chu đáo” (APV 15,4); (2) không thờ ơ theo “lề thói đơn điệu...” (APV 15,5); (3) mà cố gắng “thoát ra khỏi sự hoài nghi thiếu xây dựng” (APV 15,6); (4) và “mở to mắt để nhìn rõ sự đau khổ của thế giới, và những vết thương của những anh chị em chúng ta là những người đang bị từ chối phẩm giá...” (APV 15,7); (5) đặc biệt “tiếp cận và hỗ trợ họ để họ có thể cảm thấy sự ấm áp do sự hiện diện của chúng ta, tình bạn của chúng ta, và tình huynh đệ của chúng ta” (APV 15,8). Tóm lại, hãy suy nghĩ tích cực và cụ thể hóa bằng những việc làm trong phạm vi có thể; thực hiện cách phi thường những công việc bình thường trong khả năng; làm quen dần và đón nhận những bất công tất yếu của cuộc đời bằng tình bác ái.

CHIA BUỒN

Được tin báo, Cụ bà Maria Nguyễn Thị Trinh, thân mẫu anh Đinh Minh Thế, CTV Ban Truyền Thông CĐ LCTX TGP SG, đã được Chúa gọi về lúc 22g00 ngày 06/01/2021 tại thành phố Garden Grove, CA, USA (nhằm lúc 13g50 ngày 07/1/2021 giờ Việt Nam).

Ban chấp hành CĐ LCTX TGP Sài Gòn thành kính phân ưu cùng Anh và gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn cụ Maria vào Nước Trời.

⁶ Bằng Hữu, *Sời đá...*, T15, số 25-30.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 2/2021, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm:

TỔNG GIÁO PHÂN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q. 1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 05/02/2021: Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày **12/02/2021: Mừng Một Tết Tân Sửu (nghỉ tết)**

- Ngày 19/02/2021: Chủ Tế: **LM. Giuse Nguyễn Phát Tài**, Giáo xứ Tân Thông, Gp. Phú Cường.

- Ngày 26/02/2021: Chủ Tế: **LM. FX. Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn – Tp. HCM.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện - Tôn Sùng LCTX.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ **Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7, Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 02/02/2021 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ **Bùi Môn** (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 30/01/2021 (thứ bảy ĐT). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ **Thánh Phaolô 3** (262/14, Lê Văn Sỹ, quận 3) lúc 17g, ngày 04/02/2021 (thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ **Tân Hương** (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú) lúc 15g00, ngày 02/02/2021 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Lam Sơn (1294, đường Lê Đức Thọ, P. 13, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 04/02/2021 (thứ năm ĐT).
Chủ Tế: **LM. Gioan B. Phạm Văn Lâm, Chánh xứ Gx. Lam Sơn.**

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 12/2020

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT XÓM MỚI:

1. Tôma Isave Nguyễn Duy Linh, Giáo xứ Bắc Dũng.
2. Tôma Nguyễn Khắc Hiếu, Giáo xứ Bắc Dũng.
3. Giuse Nguyễn Thành Công, Giáo xứ Bắc Dũng.
4. Anna Trần Thị Vững, Giáo xứ Bắc Dũng.
5. Maria Phạm Thị Vinh, Giáo xứ Bắc Dũng.
6. Phêrô Phạm Bá Chính, Giáo xứ Bắc Dũng.
7. Phêrô Phạm Văn Đối, Giáo xứ Bắc Dũng.
8. Anna Hoàng Thị Lượng, Giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT HỌC MÔN:

1. Gioan B. Đặng Xuân Bảo, Giáo xứ Bùi Môn.
2. Nguyễn Thị Nguyệt, Giáo xứ Bùi Môn.

GIÁO PHẬN PHÚ CƯỜNG:

1. Giuse Nguyễn Khắc Quản, Giáo xứ Mỹ Vân, Giáo hạt Lạc An.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn, chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

CHIA BUỒN

Được tin báo, Bà Anna Trần Thị Tươi, thân mẫu anh Gioan B. Nguyễn Duy Dật, Trưởng Ban điều hành Hội LCTX hạt Vũng Tàu, giáo phận Bà Rịa, đã về nhà Chúa lúc 20g30' ngày 02/01/2021.

Cộng đoàn LCTX Liên GP thành kính phân ưu cùng Anh và gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn bà Anna vào Nước Trời.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC *(Xin xem hình ở trang bìa).*

1-Ngày hành hương kính Lòng Chúa Thương Xót của Hạt Túc Trưng

Ngày đầu năm dương lịch 01/01/2020, Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo phận Xuân Lộc đã có ngày hành hương với Chủ đề "Cầu cho Gia đình và Giới trẻ trở nên khí cụ bình an của Chúa". Ngày hành hương đầu năm dương lịch hôm nay do Giáo hạt Túc Trưng phụ trách. Vì thế, dù với những bận rộn lớn nhỏ, nhưng các hội viên của Hạt Túc Trưng vẫn cùng nhau tham dự ngày hành hương và đã đến từ rất sớm để có thể bắt đầu chương trình ngày hành hương lúc 14g00. Với sự sốt mến trong tâm hồn, quý hội viên đã cùng cất lên lời kính tạ ơn, ngợi khen, chúc tụng và cầu xin qua 50 Kinh Mân Côi dâng lên Đức Mẹ vào ngày Lễ kính trọng thể Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa, và lần chuỗi Kính Lòng Chúa Thương Xót.

Sau giờ kinh hành hương, cộng đoàn đã chào đón Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo, Giám Mục Giáo phận Xuân Lộc đến gặp gỡ, ban huấn từ và dâng Thánh Lễ ngày hành hương Kính Lòng Chúa Thương xót của Hạt Túc Trưng, cũng như của mọi hội viên thuộc các hạt khác, và của Giáo xứ Suối Cát.

Như bao lần đến gặp con cái Giáo phận, Đức Cha sẵn sàng dành nhiều thời gian cho nhiều người có thể được cảm nghiệm lòng thương xót của Chúa trên cuộc đời của họ, mà qua Đức Cha, dâng đại diện Thiên Chúa đem đến cho họ.

15g30, Đức Cha Giáo phận đã gặp gỡ và ban huấn từ của ngài với các hội viên trong ngày hành hương trong ngày đầu năm. Mở đầu huấn từ, Đức Cha mời gọi cộng đoàn cùng nhìn lại năm qua 2020 để tạ ơn Chúa vì biết bao ơn lành Thiên Chúa đã ban cho đất nước, cho Giáo Hội Việt Nam nói chung và Giáo phận Xuân Lộc nói riêng trước đại dịch Covid-19 vẫn còn đang gây nên bao đau khổ, tai họa trên toàn thế giới. Tiếp sau đó, Đức Cha đã nhắc lại chương trình khai mạc Năm Thánh Kính Thánh Giuse của Giáo phận với Thánh Lễ Khai mạc Năm Thánh cấp Giáo phận và cấp giáo xứ, giáo họ, dòng tu trong hai ngày 26 và 27/12/2020 vừa qua. Giải thích lý do cho việc

mở Năm Thánh Kính Thánh Giuse cho Giáo Phận, ngoài việc hiệp thông với lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô khi mở Năm Thánh đặc biệt này, Đức Cha nói rằng, ngài muốn “lợi dụng những cơ hội này, và dựa vào quyền được ban cho đức giám mục trong việc mở năm thánh, nhằm để con cái Giáo phận được lãnh ơn Toàn Xá”. Để rồi, Đức Cha vào đề tài chính trong chia sẻ, giúp mọi người hiểu được ý nghĩa ơn Toàn Xá và cố gắng tận dụng Năm Thánh mở ra để lãnh nhận Ơn Toàn Xá, bởi là “ơn sung mà Giáo Hội lấy ra từ kho tàng công ơn cứu chuộc của Chúa Kitô, công nghiệp của Đức Mẹ và các Thánh để áp dụng cho con cái Giáo Hội, xin Chúa tha các hình phạt gây nên”. Cuối bài huấn từ, Đức Cha nhắc nhở và mời gọi mọi người “Xin anh chị em đọc Thư Chung và Năm Thánh Kính Thánh Giuse, cùng với những chỉ dẫn để lãnh Ơn Toàn Xá, và thêm lòng đạo đức nhờ bởi việc bắt chước Thánh Giuse, làm cho các gia đình trở thành mái ấm của lòng thương xót, trở thành những sứ giả của lòng thương xót... Nhờ đó, các gia đình sẽ hạnh phúc, mỗi người sẽ hạnh phúc và bình an hơn”.

Đỉnh cao của ngày hành hương dành cho các hội viên Lòng Chúa Thương Xót của Giáo phận, đặc biệt là của Hạt Túc Trưng là Thánh Lễ do Đức Cha Giáo phận cử hành cùng với Cha Giuse Trần Phú Sơn, Đặc Trách HH LCTX Giáo Phận, cùng quý Cha Hạt Túc Trưng và Xuân Lộc. Như Đức Cha mời gọi cộng đoàn cùng hiệp ý, Thánh Lễ được cử hành với ý lễ nài xin Lòng Thương Xót của Chúa tuôn đổ trên mỗi gia đình, và từng người; mừng kính Trọng Thể Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa; cầu nguyện cho hòa bình thế giới, và sự bình an, hòa bình trong tâm hồn mỗi người, cùng với biết bao ý nguyện cầu của mọi anh chị em trong ngày hành hương này.

Dựa vào các bài đọc trong Thánh Lễ, nhất là từ bài đọc 2 (1Ga 4, 7-10) và bài Tin Mừng (Ga 15, 9-17), Đức Cha đã chia sẻ về đề tài tình yêu của Thiên Chúa như Thánh Gioan khẳng định: “Thiên Chúa là tình yêu”. Chính từ nguồn cội của Tình yêu nơi Thiên Chúa, Thánh Gioan đã huấn dụ cộng đoàn mà ngài viết thư “Các con thân mến, chúng ta phải thương yêu nhau, vì tình yêu bởi Thiên Chúa mà ra”. Đức Cha nói rằng, đó cũng chính là sứ điệp mà Lễ Giáng Sinh đem đến. Giải thích cho khẳng định này, Đức Cha suy niệm, vì muốn con người hiểu được tình yêu Thiên Chúa dành cho nhân loại, Thiên Chúa đã dùng cách thức và ngôn ngữ của con người để biểu tỏ tình yêu

của Ngài. Nhập thể, đến và ở cùng con người, sống trong thân phận và điều kiện của con người, cùng chia sẻ buồn vui, đau khổ của con người... là cách thức mà Thiên Chúa chọn để nói với nhân loại về tình yêu sâu đậm của Ngài dành cho con người. Vì thế, "mầu nhiệm Nhập thể nói lên tình yêu thần linh sâu đậm của Thiên Chúa với nhân loại". Để rồi, như Đức Cha nhắc nhở và mời gọi "Chúng ta hãy cầu xin tình yêu của Chúa bằng việc xin cho chúng ta biết mở rộng tâm hồn nhận ra và hiểu tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại, dành cho mỗi người, trải dài trong cuộc đời của từng người chúng ta". Như Đức Cha giải thích, đây là điều cầu xin quan trọng nhất. Bởi một khi đã khám phá và cảm nghiệm về tình yêu mà Chúa dành cho bản thân, "chúng ta sẽ bình an, có sức mạnh chống lại những cám dỗ trong cuộc đời, tâm hồn sẽ mở ra, phân định điều gì làm sẽ đẹp lòng Chúa [...] và mở ra với anh chị em mình, đi tới lời nhắn nhủ của Thánh Gioan 'Các con hãy yêu thương nhau'". Và như vậy, việc yêu thương tha nhân không còn là mệnh lệnh, nhưng trở thành khả năng dành cho những ai khám phá ra được tình yêu của Thiên Chúa dành cho họ, đến nỗi, họ bắt chước Thiên Chúa, yêu cả những người tốt lẫn xấu. "Khi tâm hồn đầy tràn tình yêu của Chúa, chúng ta sẽ dễ dàng yêu mọi người, trở nên nhạy bén hơn với tha nhân, tôn trọng, yêu thương mọi người... Một khi đã thấm nhuần tình yêu Chúa, tâm hồn chúng ta sẽ có lòng thương xót đối với tha nhân. Xin Đức Mẹ cầu bầu để chúng ta có được một tâm hồn nhạy cảm với anh chị em mình".

Trước khi ban phép lành cuối lễ, một lần nữa, Đức Cha Giáo phận gửi đến các hội viên Lòng Chúa Thương xót, đặc biệt là các hội viên của Hạt Túc Trưng ước mong của ngài, "Xin anh chị em hãy cầu nguyện đặc biệt cho những người mất hy vọng, đang nản chí, cho cả những người xem ra chẳng cần đến lòng thương xót của Thiên Chúa, để lòng thương xót của Thiên Chúa vẫn chảy tràn vào lòng họ, để họ thôi không tuyệt vọng, để họ được đỡ nâng". Thêm nữa, Đức Cha mời gọi mọi người hãy nâng đỡ, yêu thương, gần gũi và khích lệ những người đang rơi vào tình trạng khốn khổ ấy, "Hãy đem lòng thương xót của Chúa đến cho họ, trở thành người mang hy vọng cho những ai cần đến".

Nt. Teresa Ngọc Lễ, O.P

2-Chương trình Thánh lễ kính LCTX tháng 02 năm 2021

Tại Gx. Suối Cát, thứ Sáu, ngày 05/02/2021

Giáo hạt Gia Kiệm phụ trách.

Chủ đề: DÂNG GIA ĐÌNH VÀ GIỚI TRẺ GẶP KHÓ KHĂN CHO LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Chương trình tổng quát (chiều):

13g30' – 14g00' : Đón tiếp

14g00' – 15g00' : Giờ kinh

- Lần chuỗi Lòng Thương Xót
- Nghi thức dâng Gia đình

15g00' – 15g15' : Giải lao

15g15' – 15g45' : Bài chia sẻ (ĐC Giuse)

15g45' – 15g55' : Giải lao

16g00' – 17g30' : Thánh lễ (ĐC Giuse chủ sự)

- Kết thúc.

Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

Lm Giuse Trần Phú Sơn

TIN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT MIỀN GIALAI

Vào lúc 9 giờ sáng ngày 01 tháng 01 năm 2021, Thánh lễ trọng thể Mừng kính Đức Maria Mẹ Thiên chúa được cử hành tại Trung tâm hành hương Đức mẹ Măngđen, do Đức Giám mục Aloisio làm Chủ tế.

Mặc dù thời tiết khắc nghiệt, dưới cái lạnh 12 độ cộng với gió mạnh khiến mọi người run rẩy, nhưng dòng người về bên Mẹ vẫn rất đông đảo.

CD LCTX Miền Gialai đã có mặt từ trưa ngày 31/12. Theo sự phân công của Ban tổ chức, CD LCTX hai Miền Gialai và Kon tum đã khai mạc với giờ kinh LCTX sau đó tham dự thánh lễ dành riêng cho những người phục vụ, và vào lúc 2 giờ sáng ngày 01 tháng 01 là giờ Cầu Thánh thể của CD LCTX hai Miền.

Trong tâm tình con cái, được về bên Mẹ luôn là niềm mong ước của chúng con, xin Mẹ luôn che chở, hướng dẫn để chúng con biết sống xứng đáng là người con của Mẹ, luôn nói lời xin vâng theo Thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh.

CD LCTX MIỀN GIALAI

Thông điệp của Đức Giáo hoàng nhân Ngày hòa bình thế giới lần thứ 54

VĂN HÓA QUAN TÂM NHƯ LÀ CON ĐƯỜNG HÒA BÌNH

Gioakim Trương Đình Giai

chuyển dịch từ nguyên bản Tây Ban Nha

"Văn hóa quan tâm như là con đường hòa bình" là chủ đề của thông điệp của Đức Thánh Cha Phanxicô - được trình bày vào sáng thứ Năm, ngày 17 tháng 12 tại Phòng Báo chí của Tòa Thánh - nhân kỷ niệm 54 năm Ngày Thế giới Hòa bình vào ngày 1 tháng 1 năm 2021. Chúng tôi công bố tiếp theo văn bản bằng tiếng Tây Ban Nha

1. Trước thềm Năm mới, tôi xin gửi lời chào trân trọng nhất tới Người đứng đầu Nhà nước và Chính phủ, những người có trách nhiệm trong các tổ chức quốc tế, các vị lãnh đạo tinh thần và tín hữu của các tôn giáo, và các người thiện chí. Tôi gửi lời chúc tốt đẹp nhất đến tất cả mọi người mong sao nhân loại có thể tiến bộ trong năm nay bằng con đường huynh đệ, công lý và hòa bình giữa các cá nhân, cộng đoàn, dân tộc và quốc gia.

Năm 2020 được đặc trưng bởi cuộc khủng hoảng sức khỏe lớn lao COVID-19, đã trở thành một hiện tượng đa ngành và toàn cầu, làm trầm trọng thêm các cuộc khủng hoảng có liên quan chặt chẽ với nhau, chẳng hạn như khí hậu, lương thực, kinh tế và di cư, đồng thời gây ra nhiều đau khổ và thiếu thốn. Tôi nghĩ trước tiên đến những người đã mất một thành viên trong gia đình hoặc một người thân yêu, và những người bị mất việc làm. Tôi đặc biệt nhớ đến các bác sĩ, y tá, dược sĩ, nhà nghiên cứu, tình nguyện viên, tuyên úy và nhân viên của các bệnh viện và trung tâm y tế, những người đã nỗ lực và tiếp tục làm như vậy, với sự cống hiến và hy sinh to lớn, đến mức một số trong số họ đã hy sinh. Vì không ngần ngại gần gũi với người bệnh, làm giảm bớt đau khổ hoặc cứu sống họ. Để tỏ lòng cung kính các cá nhân này, tôi xin tiếp tục kêu gọi các nhà hoạch định chính sách và khu vực tư nhân có những hành động thích hợp để đảm bảo việc tiếp cận với vắc xin COVID-19 và các công nghệ thiết yếu cần thiết để trợ giúp các bệnh nhân. Và các người nghèo khổ và mong manh nhất [1].

Thật đau đớn nhận thấy rằng, thật không may, bên cạnh vô số những chứng nhân về tình bác ái và liên đới, nhiều hình thức chủ nghĩa dân tộc, phân biệt chủng tộc, bài ngoại và thậm chí cả những cuộc chiến tranh và xung đột gieo rắc chết chóc và tàn phá đang có đà phát sinh mới.

Những sự kiện này và những sự kiện khác, đã đánh dấu con đường của nhân loại trong năm qua, cho chúng ta nhận ra tầm quan trọng của việc gánh vác lẫn nhau và cũng như của việc tạo dựng, để xây dựng một xã hội dựa trên các mối tương quan huynh đệ. Đó là lý do tại sao tôi đã chọn làm chủ đề của thông điệp này là: Văn hóa quan tâm như một con đường hòa bình. Văn hóa quan tâm để xóa bỏ văn hóa thờ ơ, từ khước và đối đầu, vốn thường phổ biến ngày nay.

2. Thiên Chúa Đấng Tạo Hóa, nguồn gốc của ơn gọi chăm sóc

Trong nhiều truyền thống tôn giáo, có những câu chuyện kể về nguồn gốc của con người, mối tương quan của con người với Đấng Tạo Hóa, với thiên nhiên và với đồng loại. Trong Kinh thánh, Sách Sáng thế ngay từ đầu đã cho thấy tầm quan trọng của việc chăm sóc hoặc trông nom trong kế hoạch của Thiên chúa dành cho nhân loại, nêu bật mối tương quan giữa con người ('adam) và trái đất ('adamah), và giữa anh em với nhau. Theo tường thuật của Kinh thánh về sự sáng tạo, Thiên Chúa giao khu vườn "trồng trong vườn Ê-đen" (x. St 2, 8) cho Adam với nhiệm vụ "trồng trọt và chăm sóc nó" (x. St 2, 15). Điều này có nghĩa là, một mặt, làm cho trái đất được sinh sôi và mặt khác, bảo vệ nó và làm cho nó duy trì khả năng bảo tồn sự sống [2]. Các động từ "trồng trọt" và "chăm sóc" mô tả mối tương quan của A-đam với vườn nhà và cũng cho biết sự tin tưởng mà Thiên Chúa đặt nơi Adam bằng cách đặt Adam làm chúa tể và người canh giữ mọi tạo vật.

Sự ra đời của Cain và Abel đã làm nảy sinh câu chuyện về những người anh em, mà mối tương quan của họ sẽ được diễn giải một cách tiêu cực bởi Cain theo nghĩa bảo vệ hoặc giám hộ. Vì thế, Cain, sau khi giết em trai mình là Abel, đã trả lời câu hỏi của Thiên Chúa như sau: "Tôi là người canh giữ em tôi sao?" (Gn 4, 9) [3]. Vâng chắc chắn. Cain là "người giám hộ" của em trai mình. «Trong những câu chuyện cổ xưa này, mang đầy tính biểu tượng sâu sắc, một niềm xác tín hiện tại đã được chứa đựng: rằng mọi thứ đều có liên quan và rằng sự quan tâm đích thực đến cuộc sống của chúng ta và các

mối tương quan của chúng ta với thiên nhiên là không thể tách rời với tình huynh đệ, công lý và trung tín với người khác» [4].

3. Thiên Chúa Tạo Hóa, khuôn mẫu của sự chăm sóc

Sách Thánh trình bày Thiên Chúa không chỉ là Đấng Tạo Hóa, mà còn là Đấng chăm sóc các tạo vật của Ngài, đặc biệt là A-đam, Ê-va và con cái của họ. Bản thân Ca-in, mặc dù sức nặng của lời nguyền đã giáng lên hắn vì tội ác mà hắn đã phạm, đã đón nhận như một món quà từ Đấng Tạo Hóa, một dấu hiệu che chở để sinh mạng của hắn được bảo vệ (xem Sáng Thế 4:15). Sự kiện này, trong khi xác nhận phẩm giá bất khả xâm phạm của con người, được tạo dựng theo hình ảnh và giống Thiên Chúa, cũng cho thấy kế hoạch của Thiên Chúa để bảo tồn sự hòa hợp của tạo vật, bởi vì "hòa bình và bạo lực không thể sống cùng nhau" [5].

Việc chăm sóc tạo vật chính là nền tảng của thể chế Shabbat, ngoài việc điều chỉnh sự thờ phượng Thiên Chúa, mục tiêu của nó là tái lập trật tự xã hội và việc chăm sóc người nghèo (x. St 1, 1-3; Lev 25, 4). Việc cử hành Năm Thánh, vào dịp năm lễ nghỉ lần thứ bảy, cho phép đất đai, nô lệ và những người mắc nợ được nghỉ ngơi. Trong năm hồng ân ấy, người ta che chở những người yếu đuối nhất, mang đến cho họ một cái nhìn mới về cuộc sống, để không còn những người túng thiếu trong cộng đoàn (x. Đnl 15, 4).

Cũng đáng chú ý là truyền thống tiên tri, nơi mà đỉnh cao của sự hiểu biết trong Kinh thánh về công lý thể hiện qua hình thức mà trong đó một cộng đoàn đối xử với những người yếu đuối nhất trong đó. Đó là lý do tại sao cụ thể là A-mốt (2, 6-8; 8) và Ê-sai (58), liên tục đưa ra tiếng nói ủng hộ công lý cho người nghèo, những người, mà do họ dễ bị tổn thương và không có quyền hành, chỉ được Thiên Chúa lắng nghe mà thôi, Người chăm sóc họ (xem Tv 34, 7; 113, 7-8).

(Còn tiếp)

[1] Xem thông điệp video nhân Kỳ họp thứ 75 của Đại hội đồng Liên hợp quốc, ngày 25 tháng 9 năm 2020.

[2] Xem Thông điệp Laudato si '(24 tháng 5 năm 2015), 67.

[3] Xem "Tình huynh đệ, nền tảng và con đường cho hòa bình." Thông điệp nhân kỷ niệm 47 Ngày Hòa bình Thế giới, ngày 1 tháng 1 năm 2014 (8 tháng 12 năm 2013), 2.

[4] Thông điệp. Laudato si '(24 tháng 5 năm 2015), 70.

[5] Hội đồng Giáo hoàng "Công lý và Hòa bình", Bản tóm tắt Học thuyết Xã hội của Giáo hội, 488.

DIỄN ĐÀN

HIẾU THẢO VỚI ĐĂNG SÁNG TẠO

Lm. Giuse Hoàng Kim Đại

Hôm nay là ngày đầu năm, mọi người đều vui mừng phấn khởi chào đón ngày Xuân Mới. Giờ đây chúng ta, các tín hữu của Chúa, dành giây phút đầu tiên của Năm Mới, để thể hiện lòng hiếu thảo đối với Đấng đã sáng tạo Vũ trụ vạn vật, cho chúng ta.

Các bài Thánh Kinh trong ngày đầu năm hôm nay, nhắc nhở chúng ta: Hãy thể hiện lòng hiếu thảo với Đấng Sáng Tạo bằng cách: Tạ ơn Chúa thường xuyên và sống một đời sống mới.

Trước hết, chúng ta hãy tạ ơn Chúa vì Ngài đã dựng nên Mặt Trời, Mặt Trăng và các vì Sao để phân rẽ ánh sáng và bóng tối, ngày và đêm. Tất cả các tạo vật Chúa dựng nên, đều nhằm mục đích là phục vụ và nuôi sống loài người chúng ta. Việc tạ ơn là cử chỉ không thể thiếu được của những người con hiếu thảo đối với Đấng sáng tạo. Tạ ơn Chúa cũng là thái độ của những người biết “Uống nước nhớ nguồn” theo bản sắc đạo đức của người Việt Nam.

Tiếp theo, chúng ta hãy nghe lời Thánh Phao lô nói với tín hữu ở Philipphê: “Anh em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại: Vui lên anh em! Sao cho mọi người thấy anh em sống hiền hòa, rộng rãi, Chúa đã gần đến. Anh em đừng lo lắng gì cả. Nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn, mà giải bày trước mặt Thiên Chúa những điều anh em thỉnh nguyện”.

Bởi vì “Bình an của Thiên Chúa, bình an vượt lên trên mọi hiểu biết, sẽ giữ cho lòng trí anh em được kết hợp với Đức Kitô Giêsu.

Ngoài ra, thưa anh em, những gì là chân thật, cao quý, những gì là chính trực tinh tuyền, những gì là đáng mến và đem lại danh thơm tiếng tốt, những gì là đức hạnh, đáng khen, thì xin anh em hãy để ý” (Pl 4, 4-9).

Để tạ ơn và tỏ lòng hiếu thảo với Thiên Chúa, anh chị em hãy sống chân thật và công bằng chính trực trong mọi hoàn cảnh. Đồng thời làm trong sáng cho mọi người chung quanh bằng lời nói và việc làm. Hãy sống đức hạnh và giữ vững phẩm giá cao quý của người Kitô hữu, là môn đệ của Chúa Kitô, Đồng thời, anh chị em hãy ghi nhớ, suy niệm và thực hành lời Chúa Kitô:

“Đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; đừng lo cho thân thể: lấy gì mà mặc. Mạng sống chẳng trọng hơn của ăn, và thân thể chẳng trọng hơn áo mặc sao, nhưng “trước hết hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho. Vậy, anh em đừng lo lắng về ngày mai: ngày mai, cứ để ngày mai lo” (Mt 6, 25-34).

Chúa Kitô muốn tất cả anh chị em hãy tin tưởng tuyệt đối vào tình thương vô biên của Thiên chúa; tin vào sự quan phòng của Ngài.

Trong thực tế, nhiều người ngày nay chưa hiểu biết, nên chỉ đón nhận của ăn vật chất, mà không đón nhận của ăn tinh thần. Vì quá chú trọng của ăn vật chất, nên đã dành cả cuộc đời để lo tích lũy kho tàng dưới đất, mà không lo tích lũy kho tàng trên trời. Họ đã quá lo lắng về của cải vật chất, nên đã dùng mọi mưu chước, gian dối, lừa lọc, bất công, bóc lột người khác để làm giàu, hầu bảo đảm cho cuộc sống thể xác ở đời này. Trong khi đó, của ăn vật chất chỉ nuôi đời sống thể xác chúng ta trong khoảng 100 năm; còn của ăn tinh thần thì nuôi sống chúng ta trường sinh trong Nước Trời.

Trong giờ phút linh thiêng của ngày đầu năm, chúng ta tham dự Bữa tiệc thánh để đón nhận của ăn tinh thần do Chúa tặng ban: Đó làƠn Chúa, Lời Chúa và Mình Máu Chúa.

Chúng ta hãy biết quý trọng của ăn tinh thần hơn của ăn vật chất; hãy thường xuyên tham dự Thánh lễ để đón nhận của ăn tinh thần. Đồng thời anh chị em hãy tin tưởng, ghi nhớ và thực hành Lời Chúa dạy trong suốt cuộc đời: “Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia, Người sẽ thêm cho” (Mt 6, 33).

Cầu chúc anh chị em luôn tạ ơn Thiên Chúa và giữ trọn lòng hiếu thảo với Ngài, biết lắng nghe và thực hành Lời Ngài dạy, để được Ngài ban tràn đầy hạnh phúc trong năm mới.

TẠI SAO PHẢI TẠ ƠN

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Trong những ngày cuối năm, chúng ta thấy nhiều công ty, xí nghiệp lớn nhỏ, cũng như các tổ chức đạo – đời, thường ngồi lại với nhau để tổng kết cuối năm, nhằm phát huy cái ưu và khắc phục cái khuyết; đồng thời cũng là dịp để nói lên lời tri ân lẫn nhau.

Hôm nay, người Công Giáo chúng ta cũng quây quần bên nhau để hồi tâm, dâng lên lời tri ân Thiên Chúa.

Chúng ta tạ ơn Chúa vì những ơn lành hồn xác mà chúng ta đã lãnh nhận được trong suốt cả năm qua. Tuy nhiên, chúng ta cũng tạ ơn Chúa ngay cả những điều không hợp với ý ta nữa, nhưng nhờ hồng ân đức tin, chúng ta khám phá ra Thiên Chúa là tình yêu. Người luôn yêu thương và chăm sóc chúng ta mỗi ngày. Cuối cùng, tạ ơn Chúa vì nhờ lời tạ ơn mà chúng ta được cứu độ.

Tạ ơn Chúa vì những ơn lành Người ban

"Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương" (Tv 107, 1). Lời mời gọi đó hướng chúng ta về Thiên Chúa là chủ tể của mọi sự mọi loài. Người là khởi nguyên và cùng đích, Người ban cho chúng ta hơi thở và sự sống. Thật vậy, mỗi ngày sống qua đi, khi đêm về và ban mai thức dậy, ta thấy biết bao nhiêu ơn lành mà Thiên Chúa đổ xuống trên chúng ta. Sách Aica diễn tả thật sâu xa ý nghĩa này khi nói: *"Sáng nào Người cũng ban ân huệ mới. Lòng trung tín của Người cao cả biết bao!"* (Ac 3, 23). Và như thế, chúng ta chỉ có thể cất cao lời ca tạ ơn Chúa mà thôi, bởi vì: *"Từ nguồn sung mãn của Người, tất cả chúng ta đã lãnh nhận hết ơn này đến ơn khác"* (Ga 1, 16). Như vậy: *"Ở đâu và lúc nào [...] cũng đón nhận những ân huệ ấy với tất cả lòng biết ơn"* (Cv 24, 3). Thật vậy, *"Xin cảm tạ Thiên Chúa vì phúc lộc khôn tả Người ban!"* (2Cr 9, 15); *"Bốn mùa Chúa đổ hồng ân, Ngài gieo màu mỡ ngập tràn lối đi"* (Tv 65, 12).

Tuy nhiên, việc tạ ơn Chúa không chỉ dừng lại ở chỗ nhận được nhưng ơn hữu hình: mắt thấy, tai nghe, tay sờ thấy, nhưng trong Thiên Ý nhiệm mầu, chúng ta cũng còn phải tạ ơn Chúa ngay cả những điều ta không thấy và trái với ý muốn của ta nữa.

Tại sao vậy?

Tạ ơn Chúa vì những điều ta không thấy và không được như ý

Là những người có niềm tin, chúng ta phải xác tín rằng, Thiên Chúa luôn muốn những điều tốt đẹp nhất cho chúng ta. Hãy tin tưởng vào Thiên Chúa quan phòng: *"Hãy xem chim trời: chúng không gieo, không gặt, không thu tích vào kho; thế mà Cha anh em trên trời vẫn nuôi chúng. Anh em lại chẳng quý giá hơn chúng sao?"* (Mt 6, 26). Còn tại sao chúng ta xin mà không được là vì: có nhiều người trong chúng ta xin Chúa những điều trái khuấy như: xin cho con buôn gian bán lận, đánh cờ bạc, cá độ bóng đá... hoặc xin Chúa cho con đêm nay đi cướp hay ăn trộm được thành công... xin những điều như thế thì Thiên Chúa lẽ nào Người ban cho ta được. Thánh Giacôbê nhắc nhở như sau: *"Anh em xin mà không được, là vì anh em xin với tà ý, để lãng phí trong việc hưởng lạc"* (Gc 4, 3). Những người như thế, thánh Phaolô cũng nói: *"Vì tuy biết Thiên Chúa, họ đã không tôn vinh hay cảm tạ Người cho phải đạo. Trái lại, đầu óc họ suy luận viển vông và tâm trí ngu si của họ hoá ra mê muội"* (Rm 1, 21).

Như vậy, với Thiên Chúa, Người luôn ban những ơn cần thiết để ta được cứu rỗi, Người không ban những điều nguy hại đến phần hồn của chúng ta, mặc dù chúng ta nài nỉ xin Người. Như vậy, chúng ta tin tưởng rằng, Thiên Chúa không thể làm trái với bản chất của Người. Vì: *"Có người nào trong anh em, khi con mình xin cái bánh, mà lại cho nó hòn đá? Hoặc nó xin con cá, mà lại cho nó con rắn? Vậy nếu anh em là những kẻ xấu, mà còn biết cho con cái mình những của tốt lành, phương chi Cha anh em, Đấng ngự trên trời, Người sẽ ban những của tốt lành cho những kẻ xin Người"* (Mt 7, 7-11).

Nhưng đôi khi, Thiên Chúa không những không ban ơn, Người lại còn sửa dạy để cho chúng ta trở nên tốt hơn nữa. Sách Khôn Ngoan diễn tả thật chí lý: *"Chính sự vật Chúa dùng để trừng phạt chúng, lại nên ân huệ cho dân Ngài"* (Kn 11, 13). Thế nên, chúng ta không thể không tạ ơn Chúa vì Người đã thương yêu chúng ta một cách đặc biệt hơn hết mọi người cha trần gian. Người biết được điều gì nên và không nên ban, vì thế, chúng ta hãy tạ ơn Người vì những ơn chúng ta nhận ra cũng như những ơn chúng ta chưa nhận ra.

Thật vậy, ngay trong nghĩa cử tạ ơn của chúng ta, Thiên Chúa cũng sẽ ban một cách đại lượng gấp ngàn lần tạ ơn của chúng ta, ơn đó là ơn cứu độ.

Tạ ơn Chúa sẽ đem lại ơn cứu độ

Thiên Chúa là Đấng toàn năng hằng hữu, nên Người đâu cần đến lời ca tụng của chính loài thụ tạo do chính Người dựng nên. Bởi vì điều đó là điều dư thừa đối với Người, tuy nhiên, khi chúng ta tạ ơn Người thì hệ quả ngược lại. Thật thế, Kinh Tiền Tụng số IV trong Sách Lễ Rôma đã diễn tả: *"Thật ra, Cha không cần chúng con ca tụng, nhưng được tạ ơn Cha lại là một hồng ân cao cả, vì những lời ca tụng của chúng con chẳng thêm gì cho Cha, nhưng đem lại cho chúng con ơn cứu độ muôn đời"*. Đức Giêsu cũng đã nói: *"Tôi nói cho các người hay: phàm ai đã có thì sẽ được cho thêm; còn ai không có, thì ngay cái nó đang có cũng sẽ bị lấy đi"* (Lc 19, 26). Vì thế, "ơn lại thêm ơn" nên việc tạ ơn Chúa là việc cần để được cứu độ.

Sự thật về lòng biết ơn nơi con người

Tuy nhiên, trong thực tế, nhiều khi chúng ta quên mất nghĩa cử tạ ơn mà thường thì chỉ tập trung vào việc xin ơn mà thôi. Có khi hứa với Chúa đủ điều, nhưng khi xong việc là sẵn sàng cố tình quên đi những lời thề nguyện với Chúa hôm nào!

Tôi vẫn nhớ một người thân quen kể lại cho tôi nghe như sau: sau biến cố năm 1975, nhiều người Việt Nam chúng ta đã rời quê hương để đi định cư tại các nước khác. Cuộc ra đi của đồng bào ta lúc đó ai cũng biết là rất khó khăn. Vì thế, có nhiều người khi từ giã gia đình đã nói thế này: *"Con ra đi lần này, một là con nuôi má, hai là con nuôi cá, ba là má nuôi con"*. Tuy nhiên, không ít người đã đi an toàn và cuộc sống của họ giờ đây sung túc.

Nhưng điều muốn nói ở đây là: người ta thường cầu nguyện với Chúa: *"Lạy Chúa, xin cho con ra đi lần này được an toàn, khi đến nơi thuận tiện hơn, con sẽ trung thành với Chúa, sẽ thờ phượng Chúa và sẽ giữ đạo thật tốt"*. Trải qua những năm qua, khi đã an cư và lạc nghiệp, số người quên đi lời khấn nguyện năm nào ngày càng nhiều. Bỏ lễ Chúa Nhật, không thờ phượng Chúa hay nguội lạnh khô khan là hiện tượng phổ biến của đồng bào ta tại một số nước phát triển hiện nay.

Suy tư đến đây, tôi nhớ lại, có một lần tôi có đọc một bài viết của Đức Cha Bùi Tuần với tựa đề "*Tôi rất thích chó*", trong tác phẩm: "*Nói với chính mình*". Ngài chia sẻ: *tôi có một con chó, mỗi khi tôi gọi nó, nó mừng tôi, mỗi khi tôi cho nó uống nước hay cục xương, nó mừng tôi và, mỗi khi tôi đi đâu về, nó cũng ngo ngoe cái đuôi để mừng tôi. Mặc dù nó không có khái niệm về hai chữ 'biết ơn', nhưng khi nó mừng như vậy, tôi hiểu ý là nó muốn nói lời cảm ơn tôi. Và ngài kết luận: thật buồn thay vì có nhiều người không biết ơn bằng chó, mà thậm chí còn lấy oán để đền ơn nữa. Thật vậy, tục ngữ Việt Nam ta có câu:*

*Trách ai được cá/ quên nơm,
Được chim bẻ ná, quên ơn vôi thù.
Trách ai tham đó/ bỏ đặng
Thấy lê/ quên lựu, thấy trăng/ quên đèn.*

Vẫn còn đó không ít những người vô ơn như 9 người phong cùi được Đức Giêsu chữa lành, đến nỗi Chúa Giêsu cũng phải than phiền: "*Không phải cả mười người được sạch cả sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này?*" (Lc 17, 17-18).

Dịp tất niên sau một năm, Giáo Hội mời gọi mỗi chúng ta hãy nhìn lên Mẹ Maria như một mẫu gương tuyệt vời về lòng biết ơn. Khi Mẹ được Thiên Chúa đoái thương, tuyển chọn Mẹ làm Mẹ của Ngôi Hai Thiên Chúa, Mẹ đã cất cao bài ca Magnificat để cảm tạ Chúa Cha đã thương đến Mẹ, thương đến nhân loại.

Vì thế, cùng với Mẹ, chúng ta hãy hồi tâm để ngược dòng thời gian hầu nhận ra biết bao hồng phúc mà Thiên Chúa đã ban xuống tràn ngập tâm hồn chúng ta. Thật vậy: "*...Đấng toàn năng đã làm cho tôi biết bao điều kỳ diệu*", nên "*Biết lấy chi đền đáp Chúa bây giờ, vì mọi ơn lành Người đã ban cho?*" (Tv 115, 12).

Lạy Chúa, trong suốt một năm đã qua, chúng con nhận lãnh biết bao ơn lành của Chúa, những ơn con nhận ra cũng như những ơn con không nhận ra, nhưng tình thương và lòng nhân hậu của Chúa luôn ấp ủ chúng con. Xin Chúa đón nhận nơi chúng con lòng biết ơn chân thành, và cũng xin tha thứ cho những lần chúng con bội nghĩa vong ân. Xin cho chúng con được an vui, hạnh phúc và nhiều ân lộc của Chúa trong năm mới sắp tới. Amen.

XÓT TẾT THƯƠNG XUÂN

Trâm Thiên Thu

Tại sao lại xót xa khi Tết vui tung bừng, Xuân mừng khắp khởi, và ai cũng có thể cảm nhận sự rộn rã, nhộn nhịp? Nếu là thương mến hoặc thương yêu thì không gì đáng nói, đáng quan tâm ở đây là “đáng thương”, là “tội nghiệp”.

Người ta đón Xuân và ăn Tết vì người ta có những niềm vui, cuộc đời đầy may mắn, luôn xuôi chèo mát mái và hanh thông mọi bước đời. Họ là những người “đẻ bọc điều” hoặc “có tràng hoa quần cổ”. Họ may từ khi chào đời, lớn lên cũng chưa phải nặng đầu suy nghĩ, hầu như chưa biết thế nào là nỗi khổ – cả tinh thần và vật chất.

Trong khi trời đất vào Xuân, phố xá nhộn nhịp, bước chân người như trẩy hội, thì còn có bao người phải lằm lũi “đi bên cạnh cuộc đời,” họ không mong Tết, vì Tết có về thì họ cũng chẳng thấy mùa Xuân ở đâu, thậm chí họ không hề muốn Xuân về! Không phải họ không thích vui, mà họ không thể an tâm mà vui. Lòng họ trĩu nặng ưu sầu, lo toan chật thàng ngày, hình như họ đã quên cười từ lâu rồi!

Khi bạn đang nô nức nói cười, cùng ly chúc mừng nhau, cùng nhau ăn những miếng ngon trên bàn tiệc Xuân,... bạn có bao giờ chợt nghĩ đến họ và cầu nguyện cho “những người không có Tết” hay không? Và họ là ai?

Rất đa dạng, cả tinh thần và vật chất. Khôn xiết kể! Chẳng hạn đó là...

+ Những người nghèo rớt mồng tơi, lụi đụi suốt năm, làm nhiều mà chẳng có dư tiền sắm Tết. Họ nghèo lắm, ăn bữa nay đã phải lo bữa mai, khổ vô cùng, hầu như chưa có thời gian rảnh, mở mắt ra đã

tìm kế sinh nhai cho đến khuya, chân lấm tay bùn, áo đầm mồ hôi, thế mà họ vẫn không có được giấc ngủ bình an!

+ Những người sớm tối thui thủi một mình, lạc loài giữa rừng người, bơ vơ giữa chợ đời. Có thể đó là những người mồ côi cha mẹ – nhất là những trẻ thơ, những người đổ vỡ hôn nhân, những người có tang vào những ngày “năm hết, Tết đến,” những người phải ăn nhờ ở đậu vì tha phương cầu thực, sớm tối rồi bời lảng lo,... Đôi khi họ muốn bật khóc nhưng cũng chẳng còn nước mắt mà khóc!

+ Những người không cửa, không nhà, nay đây mai đó, sống kiếp người chẳng khác dân du mục, thuê nhà trọ cũng chẳng yên, chủ lúc nào cũng “đe” tăng giá. Ăn không dám ăn, mặc không dám mặc, bệnh cũng ráng chịu chứ cũng không dám mua viên thuốc uống cầm chừng!

+ Những người thua lỗ trong công việc làm ăn, bị phá sản công ty,... khi không họ bỗng thành nợ như Chúa Chổm, thậm chí còn phải trốn chui trốn nhủi hết chỗ này đến chỗ kia, ăn không ngon mà ngủ cũng chẳng yên. Không chỉ vậy, có khi chính những người thân thuộc nhất – dù là vợ chồng, cha mẹ hoặc con cái – cũng tránh xa họ như tránh xa dịch bệnh!

+ Những người bị bệnh nọ tật kia – nhất là những người bị chứng ung thư quái ác, họ phải nằm co ro một mình, muốn uống miếng nước cũng không thể tự thân vận động, mà phải nhờ người khác. Gặp những đứa con ngoan, đứa cháu tốt thì còn đỡ tủi thân, không may mà gặp những nghịch tử và ác tôn thì thật bất hạnh, chỉ còn biết khóc và chỉ mong mình được mau chết!

+ Những người thất vọng vì điều này hoặc lẽ nọ, ưu tư chông chất, khổ tâm tột cùng. Họ muốn có ai cùng tâm sự để họ trải tấm lòng cho nhẹ bớt, nhưng đâu ai muốn gần người u buồn, vì sợ xui xẻo trong năm mới. Đôi mắt xa xăm, ý nghĩ mông lung, ngồi ủ rũ như chó xích, có ai thọc lét chắc họ cũng không thể cười nổi, thế thì làm sao họ có được niềm vui Xuân?

+ Những người phải chịu cảnh tù đày và những người phải di tản chỉ vì thiên tai, vì chiến tranh, vì bị áp bức, bị bóc lột, bị hắt hủi, bị khinh miệt, bị hành hạ,... Đời họ chỉ còn hiện tại, tương lai mù mịt coi như không có!

Và còn biết bao những cảnh đời đáng thương khác vẫn hằng ngày ở ngay bên chúng ta.

Trăm người trăm cảnh đọa đày

Những người không Tết, biết ai bạn cùng!?

Cổ NS Trịnh Công Sơn nói: "*Sống trong đời sống cần có một tấm lòng.*" Tấm lòng đó là yêu thương, là cảm thông, là động lòng trắc ẩn và thể hiện lòng thương xót. Thật vậy, ai có lòng yêu thương đồng loại thì mới xứng đáng nhận danh hiệu con người. Là Kitô hữu thì điều đó càng phải được ưu tiên hơn, có vậy mới xứng đáng là môn đệ của Đại Sư Giêsu: "*Mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy ở điểm này: là anh em có lòng yêu thương nhau.*" (Ga 13:35) Chúa Giêsu đã luôn cảm thông nên mới "chạnh lòng thương" những con người khốn khổ mà Ngài gặp ở bất cứ nơi nào, (x. Mt 9:36; Mt 14:14; Mt 15:32; Mt 18:27; Mt 20:34; Mc 1:41; Mc 9:22; Lc 7:13) Ngài cũng BẮT BUỘC chúng ta phải sống trọn Luật Yêu Thương, và **phải trả cho đến "đông xu" cuối cùng** (Mt 5:26).

Thánh Phaolô xác định: "*Anh em đừng mắc nợ gì ai, ngoài món nợ tương thân tương ái; vì ai yêu người, thì đã chu toàn Lễ Luật.*" (Rm 13:8)

Ngày Xuân, có thể trong chúng ta có nhiều người còn may mắn được hưởng những ngày tết cổ truyền một cách thoải mái. Xin hãy dành một vài phút để cầu xin Thiên Chúa chúc lành cho những người xấu số hơn mình, xin cho họ cũng được chút vui khi Tết đến, Xuân về.

Cũng rất có thể nỗi bất hạnh của họ là do lỗi của chúng ta, vì tất cả đều có mối liên đới – dù đó là tội lỗi. Và lại, có thể họ chịu bất hạnh để chúng ta được hạnh phúc. Nếu vậy, chúng ta có liên quan và phải có trách nhiệm.

Lạy Chúa giàu lòng xót thương, xin bớt gánh nặng khổ đau cho những con người đau khổ đang ở khắp nơi, đặc biệt trên quê hương Việt Nam của chúng con, để họ có thể nở nụ cười trong những ngày Xuân. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

CHÚA QUAN PHÒNG

Lm. Giuse Nguyễn Văn Khánh

Người ta hay kể câu chuyện sau đây để nói về sự quan phòng của Thiên Chúa:

Có hai người bộ hành lên đường đi đến một phương xa. Họ dùng một con lừa để chuyên chở hành lý, và mang theo một chú gà cồ làm bạn. Ban đêm đến họ đốt đuốc để soi đường.

Một trong hai người là một tín hữu rất đạo đức, luôn miệng nói: "Chúa là Đấng tốt lành quan phòng mọi sự". Người kia thì cứng lòng tin. Ông rất bức mình mỗi khi nghe người bạn đồng hành hơi một tí là cầu nguyện "phó thác cho Chúa lòng lành". Trước khi mặt trời lặn, họ đến một ngôi làng nhỏ.

Họ tìm một nơi để qua đêm. Họ gõ cửa khắp nơi, nhưng không có ai đón tiếp họ. Cuối cùng họ đành phải ra khỏi làng và tìm đến bìa rừng để qua đêm. Trong cảnh màn trời chiếu đất, người bạn không có lòng tin mới thốt lên: "Nào, Chúa tốt lành của anh ở đâu rồi?". Người kia bình tĩnh đáp lại: "Đây là chỗ tốt nhất Chúa dành cho chúng ta ngủ qua đêm này".

Đêm đó, họ nằm ngủ dưới một gốc cây lớn nằm sát bìa rừng. Họ cột chú lừa vào một gốc cây gần đó. Họ chưa kịp đốt lên ngọn đuốc thì một tiếng động mạnh từ xa vang lại. Thì ra, chỉ trong chớp nhoáng, một chú sư tử đã đến cắn xé con lừa và mang đi. Vừa thương tiếc cho chú lừa, vừa lo sợ cho thân phận của mình, hai người bộ hành chỉ còn biết leo lên cây để tránh tai họa. Vừa tức giận, vừa mĩa mai, người bạn cứng lòng mới thốt lên: "Nào, Chúa quan phòng của anh còn tốt nữa không?". Người tín hữu ngoan đạo đồng dục tuyên bố: "Nếu con sư tử không bắt gặp con lừa trước, thì chắc chắn nó đã bỏ nhào trên chúng ta rồi. Tạ ơn Chúa là Đấng tốt lành".

Một vài phút sau, con gà cồ bỗng kêu la thất thanh. Hai người bộ hành mới trèo cao hơn. Họ nhận ra con gà cồ đang nằm trong nanh vuốt của một chú mèo rừng. Họ vô đơn chí! Chỉ vài phút sau đó, một cơn gió mạnh ủa đến, ngọn đuốc bỗng tắt ngấm đưa hai người

vào trong cảnh tối tăm ghê rợn. Lần này, người tín hữu ngoan đạo chỉ biết giữ thinh lặng trước lời xiên xỏ của người bạn không tin Chúa của mình.

Sáng hôm sau, hai người mon men trở lại làng để mua thức ăn. Họ mới hay biết rằng đêm hôm đó một băng cướp đã đột nhập vào làng cướp của giết người. Nhìn cảnh tượng hoang tàn của ngôi làng, người có lòng tin mới giải thích cho người bạn như sau: "Anh đã chứng kiến từ đầu đến cuối. Giá như đêm hôm qua, chúng ta thuê được một chỗ trọ trong làng, thì có lẽ chúng ta cũng không thoát khỏi tay của bọn cướp. Nếu cơn gió lớn không làm tắt ngọn đuốc của chúng ta, thì hẳn bọn chúng đã nhìn thấy chúng ta. Bạn thấy chưa, trong tất cả mọi sự, Thiên Chúa luôn là Đấng quan phòng tuyệt hảo".

Thiên Chúa không muốn cho chúng ta gặp phải sự dữ. Trong Cựu ước sự kiện thiên thần Raphael phù hộ cho ông Tobia trên đường đi cưới vợ, hay là Thiên Chúa có thể biến sự dữ thành điều lành cho chúng ta như trường hợp ông Giuse bị bán sang Ai Cập, tất cả nói lên sự quan phòng của Thiên Chúa. Chúa Giêsu dùng hình ảnh con chim sẻ chẳng đáng mấy đồng, hay bông huệ ngoài đồng nay còn mai mất mà vẫn được T. Chúa chăm sóc, dưỡng hồ là con người chúng ta...

Ngày đầu năm mới, người ta thường cầu chúc cho nhau mạnh khỏe, bằng an, hạnh phúc... Những gì người ta đã có thì không cần chúc nữa. Vậy thì khi cầu chúc cho người khác điều gì là cũng hàm chứa một chút lo lắng trong đó. Chúng ta lo ngại người thân có thể gặp rắc rối vì bệnh tật nên mới chúc "mạnh khỏe". Vì chưa giàu đủ nên mới chúc "Phát tài", sợ tai nạn hay chuyện này chuyện nọ xảy ra nên mới chúc "bình an". Mỗi lời chúc đều hàm chứa một phần sự thiện mà chúng ta ao ước và đồng thời cũng hàm chứa một "nỗi lo". Tuy nhiên lời Chúa hôm nay lại là tin vui cho chúng ta. Bởi vì Chúa Giêsu cho chúng ta biết chúng ta có một người Cha là Thiên Chúa rất quyền năng mà lại nhân lành luôn quan tâm đến mỗi người đến độ một sợi tóc trên đầu rụng xuống Chúa cũng tính cả rồi. Như vậy thì chẳng việc gì phải lo những chuyện không đâu, như là lo động đất, lo thiên thạch lao vào trái đất, lo tận thế...

Chớ lo lắng về ngày mai không có nghĩa là cứ nằm chờ sung rụng. Các nhà tu đức dạy rằng: Cầu nguyện mà không hành động là sự xúc phạm đến Thiên Chúa. Cũng như một người bị bệnh cầu xin Chúa

chữa lành cho mình mà không thềm sử dụng những phương thế y học mà Thiên Chúa đã ban cho con người khám phá ra...

Tin vào Chúa quan phòng, chúng ta yên tâm mạnh dạn sắp xếp chương trình sống cho gia đình của mình trong đó ưu tiên cho việc kiếm tìm Nước Thiên Chúa. Ưu tiên cho việc cầu nguyện và các việc đạo đức thay vì dành hết tất cả thời gian cho công việc làm ăn mà thôi. Ưu tiên cho việc kiếm tìm Nước Thiên Chúa cũng có nghĩa là chúng ta phải dám hy sinh chấp nhận một phần thiệt thòi nào đó về vật chất, dành một phần kinh phí cho việc đạo thay vì sợ tốn tiền xăng rồi không dám đi lễ...

Để kết thúc, chúng ta tin tưởng nhắc lại lời Đức Giáo Hoàng Benedicto XVI trong phần mở đầu sứ điệp Hòa Bình: *"Năm mới luôn mang lại cho chúng ta niềm hy vọng về một thế giới tốt đẹp hơn. Trong ánh sáng này, tôi nguyện xin Thiên Chúa, là Cha của nhân loại, ban cho tất cả chúng ta sự hoà thuận và bình an để những khao khát của chúng ta về một đời sống hạnh phúc và thịnh vượng có thể được thành tựu"*.

Lạy Chúa, xin Chúa hướng dẫn chúng con trong năm mới này. Xin cho chúng con tìm thấy niềm vui thay vì thất vọng, tìm thấy bình an trong công việc bận rộn, tìm thấy hy vọng trong thất bại, tìm thấy giải pháp cho vấn đề của chúng con.

Xin cho chúng con trong năm mới này: khám phá ra ý nghĩa mới trong công việc, tìm được ý hướng cao quý trong mục tiêu và có hướng đi kiên định trong đời sống.

Xin cho chúng con: khởi đầu năm mới cùng với Chúa, biết dùng thời gian như món quà quý giá Chúa dành cho con, biết sử dụng mỗi ngày của năm mới này để nhiệt tình phục vụ anh chị em con. Amen!

CHIA BUỒN

Được tin báo, Bà Maria Trần Thị Nhẫn, thân mẫu chị Maria Trần Thị Hồng, thành viên Ban Chấp hành CĐ LCTX Hạt Xóm Mới, đã về nhà Chúa ngày 18/12/2020.

Ban chấp hành CĐ LCTX TGP Sài Gòn thành kính phân ưu cùng Chị và gia đình. Xin Chúa sớm đón linh hồn bà Maria vào Nước Trời.

ĐỨC MẸ HƯỚNG DẪN NĂM MỚI

CHRISTINE PONSARD

Viễn Đông (chuyển ngữ từ Aleteia.org)

Chúng ta hãy để Đức Mẹ hướng dẫn 365 ngày của năm mới này.

Sau lễ Giáng Sinh, Giáo Hội long trọng kỷ niệm thiên chức làm mẹ của Đức Trinh Nữ Maria vào ngày đầu năm mới. Tất nhiên, chúng ta không thể tách Đức Mẹ ra khỏi Con của Mẹ là Chúa Giêsu. Đó là lý do tại sao, qua nhiều thế kỷ, trong phụng vụ phương Tây, không có một ngày lễ đặc biệt nào kỷ niệm tình mẫu tử thiêng liêng của Đức Maria, ngoài các truyền thống địa phương. Chính ĐGH Piô XI đã mở rộng sự long trọng này cho Giáo Hội hoàn vũ, để ghi dấu ấn tốt hơn đặc ân phi thường của Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa. Thật vậy, Mẹ có một vị trí rất đặc biệt trong lịch sử cứu độ: chính nhờ Mẹ và trong Mẹ, Con Thiên Chúa đã nhập thể để cứu độ tất cả chúng ta.

Trong ngày đầu tiên của năm mới, khi chúng ta muốn trao nhau những lời chúc hạnh phúc với những người xung quanh. Ngày này được thánh hiến cho Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa, đó là lời mời gọi giao phó những ước nguyện cho Mẹ và cho tất cả những người mà chúng ta chào đón. Đó cũng là lời mời gọi chúng ta giao phó chính mình cho Mẹ, người tốt lành hơn ai hết có thể giúp chúng ta tìm thấy hạnh phúc đích thực trong suốt 365 ngày đang mở ra trước mắt chúng ta.

1. ĐỨC MẸ HƯỚNG DẪN MỌI CHA MẸ

Đức Maria là Mẹ – Mẹ của Chúa Giêsu và Mẹ của chúng ta. Chúng ta hãy liên tục cầu xin sự giúp đỡ của Mẹ trong sứ mệnh của chúng ta với tư cách là cha mẹ. Đức Maria không chỉ là Mẹ của Thiên Chúa, cũng là một người mẹ như bao người khác, mẹ của một cậu bé “bằng xương bằng thịt” thực sự cần được chăm sóc như mọi cậu bé khác trên trái đất. Chúng ta không nên có, cũng như không nên truyền cho con cái chúng ta một cái nhìn siêu phàm về Thánh Gia.

Cũng như tất cả các bà mẹ khác, Đức Mẹ chuẩn bị bữa ăn, giặt giũ và thay đồ cho Con, dạy Con đi lại và thu dọn đồ đạc. Đức Mẹ cũng biết cảm giác kiệt sức khi kết thúc một ngày dài và mệt mỏi với những công việc của cuộc sống hằng ngày. Cuộc sống của Thánh Gia dường như không có gì đặc biệt: điều đặc biệt là TÌNH YÊU VÔ BỜ BẾN mà Mẹ Maria, Thánh Giuse và Chúa Giêsu đã hoàn tất mọi sự... bắt đầu từ những việc nhỏ bé bình thường đã lấp đầy mỗi ngày, cũng như công việc lấp đầy ngày tháng của chúng ta.

2. ĐỨC MẸ DẠY VẮNG Ý CHÚA HẰNG NGÀY

Đức Maria là người đầu tiên của mọi thụ tạo. Tuy nhiên, cuộc sống của Mẹ hoàn toàn kín đáo và khiêm tốn; Mẹ tuân giữ luật pháp Do Thái như mọi phụ nữ khác – ví dụ, tới Đền Thờ để được thanh tẩy. Đức Mẹ không nổi bật. Trên đường phố Nadarét, tại giếng nước, không có gì phân biệt Đức Mẹ với các phụ nữ khác, không ai có thể đoán được điều gì là phi thường trong cuộc sống đời thường của Mẹ. Đức Mẹ dạy chúng ta thế chỗ của mình, không khoe khoang về những tài năng mà Thiên Chúa đã ban cho chúng ta hoặc cho con cái chúng ta. Đức Mẹ dạy chúng ta rằng điều quan trọng duy nhất là khao khát Thiên Chúa, nói "có" với Ngài trong mọi việc và mọi nơi, mà không cần lo lắng hay tự tôn vinh mình. Nói "có" đôi khi có thể dẫn chúng ta đến những con đường phi thường.

Đức Mẹ biết rằng mọi thứ đều đến với Mẹ từ Thiên Chúa. Đó là lý do tại sao Mẹ sống tự do một cách rất vui vẻ. Hãy nhớ lại bài ca Magnificat. Đức Mẹ dạy chúng ta cách nhận biết những ân sủng của mình, vun trồng chúng để sinh hoa kết trái, nhưng luôn với tấm lòng khiêm nhường: tấm lòng của một người biết rằng mình không là gì cả và mọi sự nhận được đều do Thiên Chúa trao ban.

3. BÌNH AN MỌI LÚC MỌI NƠI

Đức Maria cũng là con gái của Thiên Chúa, và trên hết là Mẹ biết Mẹ được yêu thương. Mẹ hoàn toàn tin tưởng về tương lai, mặc dù đã nghe lời tiên tri đáng sợ của Simêon trong Đền Thờ Giêrusalem: *"Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Israel ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng; và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm sâu tâm hồn bà"* (Lc 2:34-35).

Hãy tưởng tượng bạn nghe một lời tiên tri như vậy chưa đầy hai tháng sau khi sinh em bé của bạn. Nhưng Đức Mẹ không để mình bị lung lay. Đó không phải là Mẹ vô cảm hoặc mất bản năng làm mẹ. Ngược lại, chỉ cần đọc trong Phúc Âm về việc gặp lại Chúa Giêsu trong Đền Thờ là đủ: "*Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con!*" (Lc 2:48). Đức tin không phải là liều thuốc an thần và đức tin của Mẹ Maria hoàn toàn không ngăn cản Mẹ khỏi đau khổ như bao người mẹ khác... Hơn nữa, nếu có thể, vì Mẹ yêu thương nhiều hơn. Nhưng Mẹ luôn đắm mình trong Chúa, nên không có gì làm phiền Mẹ một cách sâu sắc. Mọi thứ phát triển trong Mẹ dựa trên bình an vui vẻ và không thể phá hủy. Đó là sự bình an mà chúng ta có thể cầu xin cho gia đình chúng ta và toàn thế giới vào đầu năm mới này.

CÂU ĐỐI TẾT TÂN SỬU

1.

**TÂN XUÂN THÁNH ĐỨC NHỜ THIÊN CHÚA
NĂM MỚI YÊU THƯƠNG VỚI MỌI NGƯỜI**

2.

**ĐÓN XUÂN HÂN HOAN TOÀN GIÁO XỨ
VUI TẾT HẠNH PHÚC MỌI GIA ĐÌNH**

3.

**MONG NĂM MỚI PHÁT TÀI LỘC THÁNH
ƯỚC TÂN XUÂN CHAN CHỨA ƠN THIÊN**

NGƯỜI CÔNG GIÁO VÀ NHỮNG TẬP TỤC NGÀY TẾT

Lại Thế Lãng

Tết là ngày lễ hội truyền thống đã có từ ngàn xưa. Ngày Tết có ý nghĩa thiêng liêng, mang đậm bản sắc dân tộc. Đã là người Việt Nam thì dù sống ở đâu, từ thành thị đến thôn quê, từ vùng đồng bằng đến vùng cao nguyên, dù ở trong nước hay đang sinh sống ở nước ngoài, dù thuộc những thành phần xã hội khác nhau, dù có chính kiến khác nhau, dù theo tín ngưỡng khác nhau... cũng đều coi Tết là một ngày trọng đại, cũng đều có chung một niềm hân hoan đón mừng ngày Tết. Tết đã đi vào tim óc mỗi một người Việt Nam.

Những người tương đối lớn tuổi đã từng sống ở miền Bắc đều rất quen thuộc với câu nói "Ba vua, lễ Nễn, Tết đến sau lưng". Theo thứ tự thời gian, sau lễ Ba vua (tức lễ Hiến Linh) đến lễ Nễn (tức là lễ Đức Mẹ dâng Chúa Giêsu vào Đền thánh) rồi Tết đến ngay sau đó. Điều này cho thấy người Công giáo gắn bó với văn hoá dân tộc và sự tương quan giữa lịch đạo và lịch đời trong việc tính ngày Tết là điều dễ hiểu.

Tinh thần của ngày Tết và đường hướng của Tin Mừng gần như đã hòa nhập vào nhau, không mấy khác biệt. Đức TGM Ngô Quang Kiệt cho rằng "*Tinh thần ngày Tết cổ truyền dân tộc rất gần gũi với Tin Mừng. Rõ ràng nét đẹp văn hoá Việt nam đã chất chứa những giá trị Tin Mừng. Rõ ràng Tin Mừng đang đi vào cuộc sống của người Việt nam*". Tổng thể là như vậy nhưng khi đi vào những tục lệ của ngày Tết, khi hòa nhập vào nền văn hóa chung của dân tộc, người Công giáo cần phải chú ý hầu không đi ngược lại giáo lý và niềm tin của mình.

Những tục lệ như đi chợ Tết, chưng hoa mai, hoa đào, cúc, thược dược... làm cho bầu khí thêm tươi vui trong ngày Tết; tục lệ dọn dẹp, trang hoàng nhà cửa cho khang trang, sửa sang mồ mả ông bà, người thân đã qua đời cho đẹp mắt; tục lệ gói bánh chưng bánh tét, muối dưa, ngâm củ kiệu... chuẩn bị việc ẩm thực cho ngày Tết hoặc tục lệ đón giao thừa, thăm hỏi nhau, chúc Tết, lì xì ngày đầu năm... đều là những nét đẹp văn hóa của người Việt trong ngày Tết, không có gì khác biệt trong tâm thức của người Công giáo hay không là

người Công giáo. Nhưng đối với một số tục lệ khác, người Công giáo cần phải điều chỉnh để không đi ngược lại niềm tin của mình

Trong thời kỳ truyền giáo sơ khai, đối với tục lệ dựng cây neo mà dân gian tin rằng có thể xua đuổi tà ma trong dịp Tết, cha Alexandre Rhodes đã khéo léo hướng dẫn bốn đạo của mình thay đổi một chút cho phù hợp với niềm tin Kitô giáo. Cha cho biết *"Để thay thế cái hộp treo ở đầu cây nêu cao dựng ngay ở cửa nhà, thì chúng tôi khuyên họ đặt cây thánh giá. Họ làm theo. Thế là trong khắp phố phường trong kinh thành, người ta xem thấy biểu hiệu đáng kính của việc cứu rỗi được dựng cao chót vót qua mái nhà làm cho ma quỷ sợ hãi và các thiên thần vui mừng"*.

Tục lệ "Hái lộc đầu xuân" ngày nay cũng đã được biến đổi cho phù hợp với niềm tin của người Công giáo. Thay vì là những chồi non của những nhánh cây tươi, ngày nay "Lộc xuân Lời Chúa" hay còn gọi ngắn gọn là "Lộc Thánh" đang được phổ biến rộng rãi ở các giáo xứ và đã trở thành quen thuộc đối với người Công giáo. "Lộc Thánh" là những câu được trích

trong Kinh Thánh được bỏ trong các phong bì hay cuốn lại và treo trên cành mai, cành đào hay để trong một cái rổ đặt ở gian cung thánh. Mỗi gia đình đi dự thánh lễ đầu năm sẽ hái một "Lộc Thánh" để suy niệm, tìm hiểu ý Chúa ở trong đó và sống ý Chúa trong cả năm.

Theo tín ngưỡng dân gian, ông Táo là vị thần trông coi công việc nhà cửa, bếp núc, chợ búa trong mỗi gia đình, có nhiệm vụ ghi chép mọi việc trong gia đình đó để tâu trình với Ngọc hoàng. Hàng năm vào ngày 23 tháng Chạp người ta làm một mâm cỗ thịnh soạn cúng ông Táo để đưa tiễn ông về thiên đình tâu trình với Ngọc hoàng mọi việc ở hạ thế trong suốt một năm qua. Người Công giáo không có thói quen cúng và cũng tin rằng Thiên Chúa thông biết mọi sự ở khắp mọi nơi, Ngài chẳng cần phải có người tâu trình.

Cũng theo quan niệm dân gian, chiều Ba mươi Tết người ta cũng làm một mâm cỗ cúng ông bà và mời ông bà về ăn Tết với con cháu. Như trên đã nói người Công giáo không cúng quảy vì người Công

giáo tin rằng hương linh người quá cố không thể hưởng dùng những của ăn vật chất. Ngày nay Giáo hội cho phép lập bàn thờ ông bà và người Công giáo có thể chưng hoa quả, trái cây trên bàn thờ ông bà nhưng chỉ với ý nghĩa tôn kính và tưởng nhớ đến và biết ơn ông bà chứ không với ý nghĩa dâng hoa quả và trái cây để ông bà hưởng dùng. Tin tưởng rằng ông bà sẽ hưởng dùng hoa trái con cháu dâng cúng là trái với giáo lý và niềm tin của người Công giáo.

Người Công giáo được dạy phải hiếu kính với ông bà, tưởng nhớ và cầu nguyện cho các ngài trong nhiều dịp như ngày giỗ, ngày lễ các Đấng và trong suốt tháng 11 hàng năm. Vì vậy không thể nào quên ông bà trong ngày Tết. Tối Ba Mươi Tết, trong các gia đình Công giáo thường có buổi đọc kinh cầu nguyện cho ông bà. Lịch Phụng vụ còn ấn định thánh lễ ngày Mồng Hai Tết được dành riêng để kính nhớ tổ tiên, ông bà cha mẹ. Người Công giáo tưởng nhớ, biết ơn ông bà bằng việc đọc kinh, dâng việc lành phúc đức để cầu nguyện cho ông bà.

Trong dân gian người ta thường hay nói cầu xin ông bà nhưng người Công giáo cần phải hiểu là xin ông bà cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta. Chúng ta xin ông bà cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta được điều này điều nọ chứ ông bà không thể tự ban cho chúng ta điều này hay điều khác được. Chỉ có Thiên Chúa mới có quyền ban phát ơn lành cho chúng ta.

Ngày Tết cũng có tục lệ xông nhà. Người ta tin rằng trong ngày mồng Một nếu mọi việc xảy ra suông sẻ, may mắn, hanh thông thì cả năm sẽ được tốt lành, thuận lợi và việc này tùy thuộc vào người xông nhà. Người xông nhà là người đến thăm nhà đầu tiên trong ngày mồng Một và người này sẽ đem đến vận may hay không may cả năm cho gia chủ. Cũng có người kiêng quét nhà suốt ba ngày Tết vì sợ sẽ quét hết tài lộc ra ngoài. Trong ba ngày Tết họ dồn hết rác vào một góc nhà chờ qua ngày mồng Ba mới hốt rác đổ đi. Những điều kiêng kỵ này hoàn toàn không phù hợp với niềm tin Kitô giáo.

Sau cùng xem tử vi, xin xăm, bói toán... là những việc rất thịnh hành trong dân gian trong những ngày Tết nhưng lại là điều cấm kỵ đối với người Công giáo. Bởi vì Giáo lý Công giáo dạy rằng *"Khi đặt tin tưởng vào những việc này, người ta đã gạt bỏ Thiên Chúa là Đấng duy nhất cầm quyền sinh tử của con người và vạn vật trong vũ trụ này"*.

NGÀY XUÂN NHỚ THẦY TÔI - CHA TÔI

Fx Đỗ Công Minh

(Viết về Cha cố Bernado Nguyễn Xuân Thu, nguyên chánh xứ Hiền Đức - Xuân Lộc).

Những ngày cuối năm, theo truyền thống của dân tộc, anh em chúng tôi cùng lớp rủ nhau làm một chuyến hành hương về thăm phần mộ người Thầy tại một xứ đạo thuộc cây số 69, quốc lộ 52, Huyện Long Thành, tỉnh Đồng Nai, nơi được coi là quê cũ của những Cựu học sinh Trường Trung học Công Giáo Văn Đức chúng tôi, sau "*Thánh địa Lộc Hưng*" thời niên thiếu.

Điểm đến của chúng tôi là nhà thờ giáo xứ Hiền Đức, thuộc Hạt Long Thành, Giáo phận Xuân Lộc, nơi anh em chúng tôi có rất nhiều kỷ niệm. Vùng đất này những năm bảy mươi vắng bóng người ở, một cách nói ví von nhà đạo mình là "*Vùng hoang địa*", nơi Thánh Gioan Tẩy giả hơn 2000 năm trước đã từng vào ăn chay, hăm mình chờ ngày ra rao giảng Nước Thiên Chúa (x. Mc 1, 1-8).

Năm 1974, khoảng 200 giáo dân Giáo xứ Lộc Hưng (Chí Hòa, Sài Gòn) theo Cha Bênadô Nguyễn Xuân Thu đi khai hoang, lập xứ tại khu rừng xã Thái Thiện (nay là xã Phước Thái, huyện Long Thành, Đồng Nai) và làm nên Giáo xứ Hiền Đức. Lúc đầu khai hoang, cha qui hoạch đường chính vào nhà nguyện và hai con đường song song dẫn vào rừng, nơi trồng lúa, nơi trồng khoai mì (Sắn) cho giáo dân. Mỗi gia đình được chia khoảng 1000 mét vuông làm nhà và vườn cây trái hay rau xanh, còn đất trong rừng sâu thì mỗi hộ tùy theo nhân khẩu mà nhận đất canh tác. Cha Bênadô cùng giáo dân xây dựng một ngôi nhà thờ đầu tiên bằng gỗ, lợp tôn cách quốc lộ 51 khoảng 1,2 km. Sau năm 1975, số giáo dân từ Saigon chuyển đến đông hơn. Tuy nhiên vì vùng đất gần quốc lộ cằn cỗi, không có sông, suối nên canh tác không đủ ăn, giáo dân phải vào sâu trong rừng cả chục cây số để khai hoang, đời sống rất cơ cực. Có sống bên cạnh cha những năm cuối thập niên 70 mới thấy được nỗi lo của người mục tử giữa đoàn chiên. Một mặt cha vẫn chạy đi chạy về Thành phố tìm kiếm công việc tiểu thủ công nghiệp cho giáo dân làm thêm, hướng dẫn giáo dân chăn nuôi heo, gà, thỏ... để cải thiện cuộc sống cho chính bản

thân cha, cho các Dì phước và lo cho bốn đạo. Rồi lại phải xây dựng nhà thờ, nhà xứ, dâng lễ, ban các phép bí tích tại giáo xứ Hiền Đức, cha còn quản nhiệm giáo xứ Long Phước từ năm 75-78, gần đó... Một vị Linh mục tài ba, giáo sư Tiểu chủng viện Phát Diệm, từng là Hiệu trưởng một trường trung tiểu học Công giáo lớn, nay trở thành một lão nông chính hiệu mới thấy sự tận tụy, tất cả "vì đoàn chiên" của ngài.

Năm 1982, đất đai Giáo xứ một phần bị quy hoạch làm nông trường cao su nên nhà thờ phải dời ra mặt đường như hiện nay. Lại làm lại từ đầu, với tầm nhìn xa từ ngày lập xứ, khu sân bóng trước đây cha dành ra gần cả mẫu đất, nay được dùng làm nơi xây nhà thờ và quảng trường Đức Mẹ Vô Nhiễm. Bốn năm sau, Cha Bênêđô và cộng đoàn xây nhà thờ mới để có nơi xứng đáng thờ phượng Thiên Chúa. Cộng đoàn Giáo xứ Hiền Đức nhận Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội làm bổn mạng. Năm 1999, tháp chuông nhà thờ được khánh thành, cũng năm này cha Bênêđô thành lập nhà nguyện giáo họ Thánh Phêrô. Ba năm sau, năm 2002 cha lui về nghỉ hưu tại nhà riêng phía sau nhà xứ. Cha Giuse Đỗ Mạnh Thái về kế nhiệm phụ trách Giáo xứ, tiếp tục hướng dẫn đời sống đức tin cho cộng đoàn. Năm 2010, Cha Đaminh Vũ Đình Thái thuộc Tu hội Xuân Bích (nay là chánh xứ Nhân Hòa, Quận Tân Phú, TPHCM) được bề trên cử về thay thế Cha Giuse. Cha Đaminh đã cùng với cộng đoàn Hiền Đức xây dựng hệ thống tường rào, hội trường, đài Đức Mẹ, đài Thánh Giuse, văn phòng Ban Hành Giáo và nhà văn hóa. Hiện nay, cộng đoàn Giáo xứ Hiền Đức đã có cơ sở vật chất khang trang, ổn định và đáp ứng đủ cho nhu cầu mục vụ của Giáo xứ với 485 gia đình công giáo, gồm 2.080 giáo dân. Hiện nay cha Giuse Đỗ Năng Thức là chánh xứ đương nhiệm (2017).

9 giờ sáng, xe đến nhà thờ xứ, chúng tôi ghé chào thăm cha sở và giới thiệu về lớp chúng tôi, tại Việt Nam có hơn 20 bạn, trong đó có 2 linh mục: Cha TôMa Trần Văn Hội và Cha Đa Minh Vũ ngọc Thủ, cùng 01 nữ tu, hàng năm vẫn tổ chức họp mặt cùng gia đình tưởng nhớ các cha, các thầy dạy. Chúng tôi xin phép cha sở ghé vào nhà thờ viếng Chúa rồi ra viếng mộ ngài kế bên đài các Thánh tử đạo. Ngày cuối năm âm lịch, trời se lạnh, ngồi quanh ngôi mộ, bồi hồi tưởng nhớ đến thời gian khi ngài coi sóc giáo xứ Lộc Hưng. Anh em ở nơi khác đến học tại trường thì kể lại những kỷ niệm khi được thọ

giáo nơi mái trường cha là Hiệu trưởng, cũng từng là thầy dạy môn Sử Địa. Riêng tôi, rất xúc động tôi đã kể rất nhiều về ngài mà tôi ghi lại đây.

Năm tôi 11 tuổi, rời mái trường tiểu học để vào trung học. Cha mẹ tôi không cho tôi thi vào đệ thất trường công vì chỉ muốn con học gần nhà, lại là trường Công Giáo ngay tại xứ đạo. Thế là tôi nghiêm nhiên trở thành học sinh trường Tư thực Công Giáo Văn Đức thuộc xứ đạo Lộc Hưng do cha Bênadô Nguyễn Xuân Thu là Hiệu trưởng, cha chánh xứ Giuse Maria Đỗ Đức Hân làm Giám đốc và cha Phụ tá Phêrô Lã Quang Hiệu làm Tổng Giám thị.

Tôi không nhớ rõ trường được chính thức là trường Trung Tiểu học từ năm nào, chỉ biết anh tôi, sinh năm 1948, đã học tại trường trên tôi 3 lớp. Khóa học của tôi tính từ năm 1962 đến 1966. Những năm đó, lớp chúng tôi có các thầy Vũ Huy Bá dạy toán hình, thầy Nguyễn Văn Liêm dạy đại số vào những năm lớp đệ thất, đệ lục. Lên đệ ngũ, đệ tứ là các thầy Dương Kinh Luân, Đinh Đức Mậu. Anh Văn thì thầy Peter Huy Yên, thầy Bùi ngọc Giao, thầy Đào Văn Sơn. Việt văn thì quý thầy Phạm Văn Toàn, thầy Bích, thầy Trần Quốc Hoan. Lý hóa là thầy Trịnh Ngọc Đình, thầy Bùi Văn Trụ... và còn nhiều thầy nữa. Riêng sử địa, lớp tôi được chính cha Hiệu Trưởng - Tốt nghiệp Cử nhân Sử Địa - trực tiếp giảng dạy. Những khuôn mặt các thầy ngày ấy, đến nay tôi vẫn hằng lưu giữ trong tim để sau này khi đã trở thành một nhà giáo, hình ảnh các thầy vẫn không phai nhòa trong tôi.

Nhớ mãi khung cảnh mái trường thân thương, nằm bên cạnh ngôi nhà thờ xứ đạo, được chăm sóc bởi những người cha, người thầy đáng kính. Thầy tôi, cha Hiệu Trưởng Bênadô ưu ái tôi, nhưng cũng rất nghiêm khắc, sẵn sàng cho tôi điểm 16, 18 (Thang điểm trước năm 1975 tại miền Nam), và cũng rất sẵn sàng giáng cho những cái ký đầu hay những lời quở trách nặng nề khi không thuộc bài hay nghịch ngợm. Cha tôi, đúng vậy, vì những ngày có giờ sinh hoạt học đường, bằng vai trò một Linh mục Hiệu Trưởng, vừa giáo dục vừa rao giảng, ngài đã hướng dẫn chúng tôi biết dọn lòng khi tham dự Thánh lễ, biết cách cầu nguyện khi dùng phương pháp lặp lại những lời cầu nguyện tự phát mà chính ngài xướng lên trước. Thử hỏi có bao nhiêu người biết thưa cùng Chúa lớn tiếng bằng những lời cầu

phát xuất từ môi miệng? Thầy tôi, cha tôi là thế đấy! Sau này khi lớn lên, chúng tôi còn được ngài chăm sóc qua việc gửi chúng tôi, các Huynh Trưởng Nghĩa Binh Thánh Thể, đi đào tạo theo Phương Pháp tự nhiên của phong trào Hướng Đạo, gửi đi học các khóa Huấn luyện Huynh Trưởng Thiếu Nhi Thánh Thể mà cha đòi thợ hoàn toàn, bố mẹ chúng tôi không phải lo lắng về trại phí, về tiền mua tài liệu, trang phục... Chính nhờ ngài mà một thế hệ giáo dân trẻ chúng tôi trưởng thành.

Học trò của cha, con cái của cha sau này không ít người là nòng cốt của các Phong Trào Tông đồ trong Giáo phận, trong hạt Chí Hòa, trong Giáo xứ Lộc Hưng. Có người là Chủ tịch Hội Đồng Mục Vụ Giáo Xứ như ông Minh, ông Tôn, ông Hinh... nhiều người là thành viên Ban Thường vụ như ông Đền, ông Thắng, ông Thịnh... người khác là Trưởng các đoàn thể, là Trưởng các khu họ trong 3 thập niên gần đây nhất. Nhiều học sinh trường Văn Đức nay đã và đang giữ các trọng trách trong xã hội, trong Giáo hội và cả ở nước ngoài. Cũng nhiều học trò của cha ngày ấy nay đang là các Linh mục như cha Thủ, cha Hội, cha Thành, cha Thắng, cha Khương, cha Quang, cha Trung, cha Phú và còn nhiều cha khác nữa. Rồi không ít tu sĩ như Sr Mỳ, Sr Hiền, Sr Lộc, Sr Hương... Rồi có học trò của cha nay là ông bà cố hay nhận là Bồ đỡ đầu cho các tu sinh, các dự tu...

Cha Bênadô được Chúa gọi về sau 59 năm Linh mục, 87 tuổi đời. Hôm ấy tôi không có mặt tại quê nhà để được nhìn cha lần cuối. Từ bên kia đại dương, bố tôi, người có thời gian cộng tác với cha trong cương vị chủ tịch HĐMV giáo xứ đầu tiên theo qui chế mới, cùng gia đình đã xin lễ tiễn biệt và cầu nguyện cho ngài. Hôm nay, chúng tôi, những học trò, những người con của ngài họp nhau tưởng nhớ công đức của ngài, dẫu rằng có ai đó không còn nhớ ngài nữa vì thời gian làm phai mờ trong ký ức họ.

Trọng kính Cha rất thân thương,

Nhân những ngày Xuân năm 2021 này, chúng con những người con, học trò vẫn nhớ đến Cha, đến người Thầy kính yêu: Cha Bênadô rất đáng kính. Một vị Mục tử đúng nghĩa của Giáo hội. Cha đã đi đến cùng đích của đời mình, chắc chắn ngài sẽ được đón nhận triều thiên mà Thiên Chúa đã hứa ban.

Chiều cuối năm Canh Tý

KHI BẠN CẦU NGUYỆN: NÂNG NHAU LÊN TRONG MÙA CHAY

Một người vợ chẩn đoán bị ung thư. Một người con rời khỏi Giáo Hội. Một đồng nghiệp bị nhập viện sau một cú va chạm trên xa lộ. Một người thân cận mất việc làm. Hàng triệu người ngủ mà không có của ăn, không được chăm sóc y tế, và không nhà cửa. Hàng ngàn phụ nữ trẻ bị buộc lao vào tình trạng nô lệ tình dục. Một đất nước từ chối quyền sống của một thai nhi. Toàn thể người dân chịu sự thống trị của một bạo chúa.

Có quá nhiều nỗi thống khổ trên thế giới tưởng chừng như không thể vượt thẳng được. Nhưng rồi Kinh Thánh lại dạy chúng ta hãy có niềm hy vọng vì điều dường như không thể đối với chúng ta lại có thể đối với Thiên Chúa (Lc 18:27). Đây rõ ràng là lý do vì sao việc cầu nguyện chuyển cầu lại trở nên quá giá trị. Và đây là lý do vì sao chúng ta muốn nhìn đến lời

chuyển cầu trong Mùa Chay này.

Giá Trị Của Sự Chuyển Cầu.

Chuyển cầu không giống với việc thờ phượng, việc soi sáng thiêng liêng, hay tạ ơn. Đó không chỉ là việc cầu nguyện cho những người đang cần giúp đỡ. Chuyển cầu là một sự kết hợp của việc xin Thiên Chúa đi vào một hoàn cảnh khó và việc tin rằng Chúa sẽ giải quyết gian khó ấy.

Bạn có muốn biết việc cầu nguyện chuyển cầu quan trọng thế nào đối với Thiên Chúa không? Chỉ cần nhìn vào Kinh Lạy Cha có lẽ là tất cả mọi điều bạn cần. Trong lời kinh ấy, Chúa Giêsu dạy chúng ta xin nhiều điều quan trọng: cho người ta thấy vinh quang của Thiên Chúa và thờ phượng Người; cho người ta được đón nhận kế hoạch của Thiên Chúa; để Thiên Chúa ban cho chúng ta lương thực hằng ngày, tha thứ tội lỗi, và bảo vệ chúng ta khỏi sự dữ. Còn gì nữa, theo Thánh Luca, Chúa Giêsu đính kèm với lời cầu nguyện này bằng lời hứa là nếu chúng ta xin, thì chúng ta sẽ nhận lãnh (Lc 11:9).

Việc chuyển cầu là quá giá trị đến nỗi chính Chúa Giêsu cũng cầu nguyện cách này. Trong Bữa Tiệc Ly, chỉ vài giờ trước khi Ngài chịu chết, thì Ngài đã cầu nguyện cho các tông đồ của Ngài và cho chúng ta: bảo vệ chúng ta, ân sủng để chiến thắng cơn cám dỗ, thánh hoá chúng ta, và sự hiệp nhất của chúng ta (Ga 17:9-21).

Rõ ràng, lời cầu nguyện chuyển cầu không phải là một việc thiêng liêng hạng hai. Đặc biệt là trong mùa đầy ân sủng như Mùa Chay, chuyển cầu có thể là một vũ khí mạnh mẽ chống lại tội lỗi, và sự sợ hãi ở nơi những người thân yêu của chúng ta và trong thế giới.

Sự Kiên Định

Sự kiên định là trung tâm của việc cầu nguyện chuyển cầu. Người liên lý sẽ dành được sự chú ý của Thiên Chúa. Chẳng phải đây là điều mà Chúa Giêsu đã dạy chúng ta qua dụ ngôn người bạn kiên định sao (Lc 1:5-13)? Vào giữa đêm, một người thân cận đến xin giúp đỡ, nhưng người kia thì không muốn đi ra khỏi giường. Bất chấp sự kháng cự của ông, cuối cùng thì người kia cũng ra khỏi giường và giúp người hàng xóm của ông - vì sự kiên định của người hàng xóm của ông. Cùng một cách, Chúa hứa rằng nếu chúng ta kiên định trong việc cầu nguyện chuyển cầu của chúng ta, thì Thiên Chúa sẽ đáp trả.

Hai câu chuyện khác từ Kinh Thánh cũng dạy cùng một thông điệp tương tự. Một là câu chuyện dụ ngôn về một bà góa đã đến khẩn xin ông thẩm phán cho đến khi ông ta chấp nhận yêu cầu của bà thì thôi. Chúa Giêsu nói với những người nghe Ngài rằng ông quan tòa không nhất thiết phải quyết định theo hướng có lợi cho bà vì bà đúng; mà chỉ vì bà ấy làm cho ông ta mệt mỏi (Lc 18:1-8).

Câu chuyện còn lại là một cuộc gặp gỡ thật sự mà Chúa Giêsu có với người phụ nữ Ca-na-an (Mt 15:21-28). Con gái của bà đang cần chữa lành, nhưng vì bà là một người dân ngoại, nên Chúa Giêsu gần như là không sẵn lòng giúp. Bất chấp việc nghe thấy Chúa Giêsu coi dân của bà như những con chó, bà vẫn kiên định. Bà đã không bị từ chối. Sau cùng, Chúa Giêsu đồng ý "*Này bà, niềm tin của bà mạnh thật!*" (15:28). Những câu chuyện này thật đơn giản nhưng rõ ràng: hãy nhẫn nại!

Chúa Giêsu Chuyển Cầu Cho Chúng Ta

Trong Bữa Tiệc Ly, Chúa Giêsu nói với các môn đệ của Ngài rằng các ông sẽ bỏ Ngài trong giờ Ngài cần giúp đỡ. Rồi Ngài quay sang Phêrô và nói, *"Thầy đã cầu nguyện cho anh để anh khỏi mất lòng tin. Phần anh, một khi đã trở lại, hãy làm cho các anh em của anh nên vững mạnh"* (Lc 22:32). Ngài biết Phêrô sẽ cần đến sự trợ giúp của Thiên Chúa sau khi ông từ chối là biết Chúa Giêsu, và Ngài đã cầu nguyện cụ thể cho sự trợ giúp ấy.

Chúa Giêsu không chỉ cầu nguyện cho Phêrô hay các tông đồ. Trong Thư Gửi Tín Hữu Do Thái, chúng ta đọc thấy rằng Ngài "sống mãi mãi để chuyển cầu" cho mỗi người chúng ta (7:25). Hãy ghi lại hình ảnh này: Chúa Giêsu, giờ đây đã sống lại trong vinh quang và vẻ đẹp của Thiên Đàng, đang dành toàn bộ thời gian của Ngài - mãi mãi - để cầu nguyện cho chúng ta. Ngay bây giờ, Ngài đang cầu nguyện cho bạn và cho những người thân yêu của bạn.

Theo cùng một cách thế, chúng ta là những người Công Giáo được dạy ngay từ rất sớm là hãy xin Mẹ Maria "chuyển cầu cho chúng con trong giờ lâm tử". Chúng ta tin rằng Đức Đồng Trinh Maria có một vai trò chuyển cầu đặc biệt trên thiên đàng. Giống như bất cứ một người mẹ tốt lành nào, Mẹ có thể bước vào căn phòng của con trai mình bất cứ lúc nào và xin sự trợ giúp của Ngài. Mẹ biết những thách đố và những vết thương và những nhu cầu của con cái Mẹ, và Mẹ hằng tiếp tục cầu nguyện cho họ. Và giống như bất cứ một người mẹ tốt lành nào, Mẹ an ủi chúng ta khi chúng ta cầu nguyện cho những người thân yêu của chúng ta. Mẹ tái đảm bảo với chúng ta rằng Mẹ ở cùng chúng ta, cầu nguyện ngay cạnh chúng ta.

Đây không phải là những sự thật ủi an sao? Chúa Giêsu đã hứa rằng nếu chúng ta xin, thì chúng ta sẽ lãnh nhận. Ngài đã hứa rằng nếu chúng ta kiên định trong việc cầu nguyện của chúng ta, thì chúng ta sẽ thấy Thiên Chúa hành động. Và Ngài hứa rằng Ngài sẽ cùng chúng ta, cùng với Mẹ của Ngài, trong việc cầu nguyện cho hết mọi nhu cầu và bận tâm mà chúng ta dâng lên Ngài. Chúng ta không bao giờ đơn độc trong cầu nguyện!

Ý Muốn Nhiệm Mầu Của Thiên Chúa

Nhưng chúng ta sẽ nói, "Tôi kiên định. Nhưng tại sao một số lời cầu nguyện của tôi lại không được đáp trả?". Đây là một trong những mầu nhiệm lớn lao của niềm tin nơi chúng ta. Chúng ta biết rằng

Chúa Giêsu luôn yêu thương chúng ta. Chúng ta biết rằng Ngài không muốn thấy bất cứ ai đau khổ. Nhưng chúng ta không luôn thấy những đáp trả cho những lời nguyện cầu của chúng ta, bất luận là ý hướng tốt lành thế nào và chúng ta đang kiên định cỡ mấy. Câu trả lời tốt nhất chúng ta có thể mang lại là Thiên Chúa luôn đáp trả lời cầu nguyện của chúng ta, nhưng chúng ta không luôn biết cách nào và khi nào.

Joe Difato, nhà xuất bản của tạp chí này, là một gương của sự nhẫn nại. Ông có một cô con gái lớn bị mù kể từ khi cô bé lên bốn. Joe cầu nguyện thường xuyên cho con gái mình được chữa lành. Giống như bất cứ người cha mẹ nào, ông muốn con gái ông sáng mắt. Đồng thời, ông thấy chính bản thân mình bị thoái lui vào khả năng là con gái ông sẽ luôn mù. “Tôi tin rằng Chúa Giêsu muốn chữa lành con gái tôi, và tôi cầu xin điều này”, ông nói. “Nhưng con gái tôi vẫn cứ mù. Đôi khi tôi mất niềm hy vọng là con gái tôi sẽ sáng mắt. Đôi khi tất cả mọi điều tôi có thể làm là nỗ lực kiên định bất chấp sự hoài nghi của tôi”.

Bốn Mươi Ngày Cầu Nguyện

Trước sự bất lực của chúng ta để hiểu trọn vẹn ý muốn của Thiên Chúa, thì cách duy nhất là chúng ta tiếp tục tiến bước trong niềm tin của mình bằng việc kiên định. Cách duy nhất để tiến bước là tin rằng Thiên Chúa sẽ đáp trả lại lời cầu nguyện của chúng ta theo sự khôn ngoan của Ngài và theo thời gian của Ngài.

Vì thế, khi Mùa Chay bắt đầu, tại sao lại không đặt ra một danh mục cầu nguyện của riêng chúng ta? Hãy nghĩ về những người mà bạn biết là đang đau đớn, bất luận về thể lý hay tinh thần. Hãy nghĩ về một hoặc hai hoàn cảnh trên thế giới đang lôi cuốn sự chú ý của bạn nhất - nạn dịch virus corona - và thêm chúng vào danh mục của bạn. Rồi hãy nhìn vào danh mục mỗi ngày và cầu nguyện cho những nhu cầu này.

Chớ gì tất cả chúng ta “cầu nguyện không ngừng” trong Mùa Chay này (1 Tx 5:17). Ai mà biết? Có khi vào Chúa Nhật Phục Sinh, Thiên Chúa sẽ cho chúng ta một câu trả lời đặc biệt cho một trong những lời cầu nguyện sâu thẳm nhất của chúng ta cho ai đó trên danh mục của chúng ta!

Joseph C. Pham (*Chuyển ngữ từ The Word Among Us*)

CHUẨN BỊ TÂM HỒN

ĐÓN NHẬN MẦU NHIỆM LÒNG THƯƠNG XÓT

LM Vinh Sơn Trần Đình Hòa

Đặc trách CDLCTX hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

(Tiếp theo và hết)

2. Chuẩn bị tâm hồn đón nhận mầu nhiệm lòng thương xót

a. Tỉnh thức

Một trong những thái độ cần thiết của mỗi người để đón nhận lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa là luôn sống tỉnh thức. Tỉnh theo nghĩa hẹp có nghĩa là không say, không mê hoặc chắm dút giấc ngủ, theo nghĩa rộng có nghĩa là ý thức về những gì xung quanh. Thức theo nghĩa hẹp là trạng thái không ngủ, theo nghĩa rộng là không có ảo tưởng về bản thân và cuộc đời mình, không nhầm lẫn và mộng tưởng với thực tại. Tỉnh thức là nhận biết mình đang nhận thức đúng về thực tại.

Một khi đã được ơn biết Chúa và biết về mình, hành vi tỉnh thức cần có của con người là kính sợ Thiên Chúa. Sự kính sợ này giúp chúng ta cố gắng xa tránh tội lỗi và dịp tội hầu sống đẹp lòng Chúa. Hơn nữa, có thái độ đặt Thiên Chúa lên vị trí trên hết trong bậc thang giá trị, trong các hành vi chọn lựa của mỗi người để chúng ta tiến bước trong sự thật. Chúa muốn sao, thì chúng ta tích cực cộng tác để ý Chúa được nên trọn, bởi Thiên Chúa yêu thương chúng ta và dẫn dắt chúng ta trên đường sự thật và sự sống.

Thái độ tỉnh thức là ý thức mình là tôi tớ phục vụ bất tài của Thiên Chúa chứ không phải là ông chủ. Thiên Chúa ban cho mỗi người nhiều khả năng để thi hành bốn phận của tôi tớ. Mỗi ngày, chúng ta lãnh nhận bao nhiêu là hồng ân: sức khỏe, trí khôn, điều kiện vật chất thuận lợi... và nhất là mạng sống cùng với sự tự do. Tuy nhiên, nhiều khi con người lạm dụng tự do để tự coi mình là ông chủ. Cơ cảm dỗ muốn coi mình là nhất, rồi loại trừ Thiên Chúa và xem tha

nhân như một công cụ để hành xử theo ý của mình vẫn luôn xảy ra trong cuộc sống hôm nay.

Trong phận vụ của tội tớ, chúng ta vẫn mang thân xác yếu hèn, mỏng giòn và khiếm khuyết nhiều điều, mang trong mình sự giằng co nội tâm: "*Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn, tôi lại cứ làm*" (Rm 7, 19). Vì vậy, nhiều khi chúng ta vẫn làm sai ý Thiên Chúa, dù vẫn đang ý thức mình là tội tớ. Do đó, chúng ta cần cầu nguyện không ngừng để Thiên Chúa ban ơn nâng đỡ.

Kể đến, để đón nhận lòng thương xót của Thiên Chúa, chúng ta không những phải luôn sẵn sàng chuẩn bị tâm hồn trong sạch đón Chúa đến mà còn được mời gọi chủ động tỉnh thức như những cô trinh nữ khôn ngoan đi đón chàng rể là Thiên Chúa, mang đèn và kèm thêm dầu đầy bình (x. Mt 25, 1-13). Đèn cháy sáng ấy là tất cả những gì là lương thiện, công chính và chân thật (x. Ep 5, 8-9). Đèn ấy phải luôn cháy sáng, nghĩa là những công việc lành không dừng lại ở số lượng cố định và cũng chẳng quy định có thời gian kết thúc. Bao lâu còn sống và còn có khả năng làm việc lành thì cứ làm hết sức vì chúng ta luôn ý thức rằng, dù có một đời làm việc lành cũng phải khiêm nhường nhìn nhận rằng: e cũng chẳng đủ cho chính mình chứ đừng nói cho tha nhân (x. Mt 25, 9) để được Chúa thưởng công cho vào dự tiệc cưới Con Chiên.

Dầu nói ở đây là để thắp cho đèn, hầu cho luôn luôn có ngọn lửa cháy (x. Xh 27, 20), dầu đây là động lực để làm việc lành ấy. Theo giáo lý Hội thánh Công Giáo, chúng ta biết được chân lý này: con người không có công trạng gì. Bởi vì, giữa Thiên Chúa và con người có sự bất bình đẳng không thể đo lường được, bởi chúng ta đón nhận mọi sự từ nơi Thiên Chúa (x. GLHTCG 2007). Vì thế, chúng ta được mời gọi làm mọi việc lành vì tình yêu mến Đức Kitô và để tình yêu Đức Kitô thúc bách (x. 2Cr 5, 14) trong mọi công việc bác ái. Nếu động lực làm việc lành chỉ là lòng trác ẩn tự bản thân hay vì thích hư danh, động lực sẽ không mạnh để giúp cho hành động được ổn định và lâu bền, nhất là khi gặp thử thách, gian nan. Trái lại, dầu của động lực yêu mến Chúa sẽ giúp cho mỗi người bền chí trong công việc thiện.

Cuối cùng, tình thức đón nhận lòng thương xót Thiên Chúa là thái độ khát mong và cầu xin cho chúng ta được Thiên Chúa đón nhận trong nước của Người.

b. Thống hối nội tâm

Thống hối nội tâm là chuyển hướng triệt để toàn bộ đời sống, hết lòng quay lại, trở về với Thiên Chúa, đoạn tuyệt với tội lỗi, từ bỏ sự dữ, ghê tởm những hành động xấu xa đã làm. Đồng thời thống hối nội tâm cũng bao hàm ước muốn và quyết tâm thay đổi đời sống, với hy vọng vào lòng thương xót của Thiên Chúa và tin tưởng vào sự trợ giúp của ân sủng.

Hoán cải trước hết là công việc của ân sủng, Thiên Chúa làm cho lòng chúng ta quay về với Người: "*Lạy Chúa, xin đưa chúng con về và chúng con sẽ trở lại với Chúa*" (Ac 5, 21). Thiên Chúa ban cho chúng ta sức mạnh để bắt đầu lại. Chính khi khám phá ra tình yêu cao cả của Thiên Chúa mà lòng chúng ta bị chấn động vì thấy tội lỗi khủng khiếp và nặng nề, nên không dám phạm tội vì sợ xúc phạm đến Chúa và bị tách lìa khỏi Người. Lòng con người hoán cải khi hướng nhìn lên Đấng bị tội lỗi chúng ta đâm sâu (x. Ga 19, 37; Dcr 12, 10).

Thống hối nội tâm của người Ki-tô hữu có thể được diễn tả bằng nhiều cách. Thánh Kinh và các giáo phụ nhấn mạnh nhất ba hình thức thống hối. Đó là giữ chay, cầu nguyện và bố thí (x.Tb 12, 8; Mt 6, 1-18). Đây là những cách diễn tả sự hoán cải đối với bản thân, đối với Thiên Chúa và đối với tha nhân. Bên cạnh sự hoán cải triệt để thực hiện qua bí tích Thánh Tẩy hoặc tử đạo, các ngài còn kể đến những phương thế để xin Chúa tha thứ tội lỗi: cố gắng giao hoà với anh em, nước mắt thống hối, lo lắng đến phần rỗi tha nhân (x. Gc 5, 20), khẩn cầu các thánh và thực hành bác ái "*vì tình yêu che phủ muôn vàn tội lỗi*" (1 Pr 4, 8).

Trong đời sống hằng ngày, việc thống hối được thể hiện qua những hành vi giao hoà, lo lắng cho người nghèo, thực thi cũng như bảo vệ công lý và công bình (x. Am 5,24; Is 1,17) bằng việc thú tội, sửa lỗi cho nhau, xét lại cách sống, xét mình, linh hướng, chấp nhận đau khổ, kiên trì khi bị bách hại vì lẽ công chính. Vác thánh giá mỗi

ngày và bước theo Chúa Giê-su là con đường thống hối chắc chắn nhất (x. Lc 9,23).

c. Chuyên chăm cầu nguyện

Cầu nguyện là nâng tâm hồn lên với Chúa hay cầu xin Người ban cho những ơn cần thiết. Đây là hành vi tốt đẹp vì chính Chúa Giê-su đã dạy mỗi người phải chuyên chăm cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ (x. Mt 26, 41). Ngài còn dạy cầu

nguyện theo công thức của kinh lạy Cha (x. Lc 11,2). Ngài dạy mỗi người phải cầu nguyện với lòng tin để xin Thiên Chúa ban những nhu cầu chính đáng cho con người (x. Mt 21, 22).

Cầu nguyện để chúng ta nối nguồn với Chúa. Khi cầu nguyện, con người là thụ tạo đang thể hiện đời sống đức tin, đang trò chuyện với Đấng chúng ta tôn thờ, Qua cầu nguyện, chúng ta có thể nhận ra được ý Chúa, nhận ra thân phận hữu hạn của mình đang cần đến Chúa và nhất là nhận ra sự hiện diện của Chúa ngay trong chính cuộc đời lữ hành trần thế của mình.

Nhờ đời sống sùng đạo và tuân theo sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, ông già Sê mêôn đã nhận ra Chúa Giê-su Hài Nhi, được bỗng ẵm lòng thương xót trên tay và cất lời chúc tụng Thiên Chúa (x. Lc 2, 22-28).

Nhờ đời sống ăn chay và cầu nguyện, bà Anna đã nhận ra Chúa Hài Nhi, đã tiếp xúc với Chúa Hài Nhi và dâng lời ca tụng Thiên Chúa (x. Lc 2, 36-38).

d. Chủ động làm việc thiện

Chúa Giê-su đã sinh ra trong phận nghèo, đã sống nghèo đến độ không có chỗ tựa đầu (x. Lc 9, 58). Người đã đồng hóa mình với những người nghèo (x. Mt 25, 45). Vì thế, nếu ngày nào chúng ta không có khả năng yêu thương những người nghèo, chúng ta tự ngăn cản mình đón nhận Chúa Giê-su, hiện thân của lòng thương xót.

Mặt khác, mỗi người chúng ta làm việc thiện cho tha nhân, đặc biệt những người nghèo là chúng ta đang làm cho chính Chúa. Nếu chúng ta không có khả năng yêu thương, đặc biệt với những người

nghèo, chúng ta không thể yêu thương Thiên Chúa. Nếu ai nói: *"Tôi yêu mến Thiên Chúa" mà lại ghét anh em mình, người ấy là kẻ nói dối; vì ai không yêu thương người anh em mà họ trông thấy, thì không thể yêu mến Thiên Chúa mà họ không trông thấy"* (1Ga 4, 20).

Cuối cùng chính Chúa Kitô đang hiện diện trong mỗi "con người bé nhỏ" này. Thân xác Ngài trở thành hữu hình trong xác thịt của những người bị tra tấn, những người bị chà đạp, những người bị đánh đòn, những người bị suy dinh dưỡng, và

những người bị lưu đày... để được thừa nhận, vượt ve, và chăm sóc bởi chúng ta. Mỗi lần chúng ta làm việc thiện cho một trong những anh em bé mọn vì danh Chúa, chúng ta đang làm cho chính Chúa (x. Mt 25, 35).

Ước mong để mừng lễ Chúa Giáng sinh năm nay, mỗi người chúng ta biết tỉnh thức, thành tâm thống hối, chuyên chăm cầu nguyện và chủ động làm việc lành để bất cứ khi nào Chúa đến, lúc nửa đêm hay rạng sáng, lúc thuận tiện hay khi không thuận tiện, chúng ta là những đầy tớ khôn ngoan gắng cao đầu đón ông chủ là chính Thiên Chúa hiện diện trong cuộc đời của mình hôm nay và cho đến muôn đời.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 2/2021

CẦU CHO NẠN BẠO HÀNH PHỤ NỮ SỚM CHẤM DỨT

Xin cho xã hội biết bảo vệ các phụ nữ, nạn nhân của bạo hành, đồng thời quan tâm đến những đau khổ của họ và lắng nghe lời họ kêu cứu.

NGUỒN GỐC NGÀY LỄ TÌNH NHÂN – VALENTINE

Thánh Valentine là ai, nguồn gốc ngày lễ Valentine ra sao và sự khác biệt giữa các quốc gia trong ngày Valentine thế nào?

Thánh Valentine là ai?

Đã có nhiều vị thánh tử vì đạo của Kitô giáo tên là Valentine. Hai Valentines có vinh dự tử vì đạo vào ngày 14 tháng hai là Valentine thành Roma (Valentinus presb. M. Romae) và Valentine của Terni (Valentinus ep. Interamnensis. M. Romae).

Valentine của Rome là một linh mục ở Rome, người đã chịu tử đạo khoảng năm 269 và được chôn cất trên con đường Via Flaminia. Di hài của ông hiện nay đặt tại nhà thờ của thánh Praxed tại Rome, và nhà thờ Whitefriar dòng Cát Minh, ở Dublin, Ireland.

Valentine thành Terni đã trở thành giám mục của Interamna (hiện nay là Terni) khoảng năm 197 và được cho là đã tử vì đạo trong cuộc đàn áp dưới thời hoàng đế Aurelianus. Ông cũng được chôn cất trên đường Via Flaminia, nhưng ở một vị trí khác so với Valentine của Rome. Di hài của ông hiện nay đặt tại Vương Cung Thánh Đường Thánh Valentine ở Terni (Basilica di San Valentino)

Bách khoa toàn thư Công giáo cũng nói về một vị thánh thứ ba có tên là Valentine đã được đề cập trong danh sách những người tử vì đạo trong ngày 14 tháng hai. Ông đã chịu tử đạo ở châu Phi với một số đồng đạo, nhưng không có gì hơn là được biết về ông.

Không có yếu tố lãng mạn nào có mặt trong tiểu sử của các vị thánh tử đạo này vào đầu thời trung cổ. Vào thời điểm một vị thánh Valentine liên quan đến chuyện tình lãng mạn vào thế kỷ 14, thì sự phân biệt giữa Valentine thành Rome và Valentine thành Terni đã hoàn toàn bị mất.

Vào năm 1969, trong việc sửa đổi Lịch các thánh, ngày lễ Thánh Valentine vào ngày 14 tháng 2 đã được đưa ra khỏi Lịch chung và được đưa vào hạng đặc biệt (lịch địa phương hoặc thậm chí quốc gia).

Nguồn gốc về ngày lễ tình nhân - Valentine

Có rất nhiều thông tin về nguồn gốc ngày lễ Valentine, giả thuyết được nhiều người chấp nhận nhất là:

Valentine là một linh mục dưới thời Hoàng đế La Mã Claudius II. Lúc bấy giờ là thế kỷ thứ 3, Đế quốc La Mã phải tham gia nhiều cuộc chiến tranh đẫm máu và không được dân ủng hộ.

Do gặp phải khó khăn khi kêu gọi các chàng trai trẻ gia nhập vào quân đội, Claudius II cho rằng nguyên nhân chính là đàn ông La Mã không muốn rời xa gia đình hay người yêu của họ và hôn nhân chỉ làm người đàn ông yếu mềm; do đó, Claudius II ra lệnh cấm tổ chức các đám cưới hoặc lễ đính hôn để tập trung cho các cuộc chiến.

Linh mục Valentine ở thành La Mã, cùng Thánh Marius đã chống lại sắc lệnh của vị hoàng đế hùng mạnh và tiếp tục cử hành lễ cưới cho các đôi vợ chồng trẻ trong bí mật. Khi bị phát hiện, linh mục Valentine đã bị bắt và kết án tử hình bằng hình thức kéo lê và bị ném đá cho đến chết.

Buổi chiều trước khi ra pháp trường, ông gửi tấm "thiệp Valentine" đầu tiên cho cô con gái của viên cai tù Asterius, người thiếu nữ mù lòa bẩm sinh đã được ông chữa lành bằng phép lạ trước đó, và ký tên "dal vostro Valentino" - from your Valentine ("Từ Valentine của con"). Cho đến nay, các cặp tình nhân vẫn có truyền thống ký tên bằng cụm từ "From your Valentine" của ngày xưa thay vì tên mình trong các tấm thiệp Valentine.

Dần dần, ngày 14 tháng hai hàng năm đã trở thành ngày trao đổi các bức thông điệp của tình yêu và Thánh Valentine đã trở thành vị Thánh bốn mạng của những lứa đôi. Người ta kỷ niệm ngày này bằng cách gửi cho nhau những bài thơ và tặng cho nhau những món quà truyền thống là hoa hồng và socola.

Ngày lễ tình nhân tại các quốc gia

Theo U.S. Greeting Card Association Mỹ, mỗi năm có hơn 1 tỷ thiệp Valentine được trao tay trong ngày lễ này trên thế giới, chỉ xếp hạng sau ngày Lễ Giáng Sinh. Tổ chức này ước lượng khoảng 85% khách hàng mua thiệp Valentine là phụ nữ.

Tại các trường tiểu học tại Bắc Mỹ, các giáo viên thường cho các em học sinh tự làm thủ công thiệp Valentine cho bạn bè trong lớp, các tấm thiệp đơn sơ do các em tự cắt vẽ và tô màu này phản ánh những điều mà các em cảm kích về mỗi người bạn khác phái của mình trong lớp học.

Người Anh và Pháp đã tổ chức lễ này từ thời Trung cổ, nhưng đến thế kỷ 17, tập tục tặng thiệp làm bằng tay cho người yêu mới phổ biến. Hình ảnh thường thấy là hình trái tim, hoa hồng, mũi tên và vị thần tình yêu Cupid.

Tại Nhật Bản, nhiều nữ nhân viên có bốn phận phải tặng chocolate, bánh kẹo, hoa quả cho các nam đồng nghiệp. Tục lệ này mang tên giri-choko; giri có nghĩa là "bốn phận", choko là chocolate. Đúng một tháng sau đó, trong ngày 14 tháng 3, tức ngày White Day, phía nam có bốn phận phải tặng quà lại cho các nữ đồng nghiệp đã chiêu cố đến mình trong ngày Valentine, những món quà này thông thường phải mang màu trắng.

Tại Iran, Ả Rập Saudi, Malaysia và một số quốc gia theo Hồi giáo, cấm tổ chức các hoạt động kỷ niệm, mừng và bán những món quà ngày lễ tình nhân, kể cả hoa hồng đỏ vì họ cho rằng ngày Valentine là khuyến khích các quan hệ ngoài hôn nhân, nên bị cấm "nhằm ngăn chặn sự lây lan của văn hóa phương Tây".

Tại Brasil, ngày Dia dos Namorados (Ngày của các tình nhân) được tổ chức vào ngày 12 tháng 6.

Trong khi đó, tại Trung Quốc và một số quốc gia châu Á, ngày truyền thống tình yêu là ngày 7 tháng 7 âm lịch, còn gọi là "Thất tịch".

Tại Việt Nam, lễ tình nhân mới du nhập vào thời gian gần đây và các đôi yêu nhau chủ yếu là giới trẻ, họ tặng hoa, socola, gửi thiệp, mời nhau đi ăn, hẹn hò, xem phim và nhiều hoạt động khác trong ngày Valentine.

Uyên Linh

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

THỨ TƯ LỄ TRO Ý NGHĨA VÀ NGUỒN GỐC

Lm Đa-minh Thiệu O. Cist

Trong tiếng La-tinh, Thứ Tư Lễ Tro được gọi là: *Feria quarta cinerum*. Ngày Lễ này có nguồn gốc từ thời Đức Giáo Hoàng Grê-gô-ri-ô Cả, và kể từ đó, luôn được Giáo hội Tây Phương cử hành để khai mạc 40 ngày Mùa Chay.

Đặc điểm của Ngày Thứ Tư Lễ Tro là việc làm phép tro, và ngay sau khi được làm phép, tro này liền được dùng để rắc lên đầu các tín hữu theo hình Thánh Giá, hoặc để vẽ trên trán họ cũng theo hình Thánh Giá. Tro được nói tới ở đây thường là tro của những cành lá được sử dụng trong Chúa Nhật Lễ Lá của năm trước đó: những cành cây hay lá cây đó sẽ được đốt để lấy tro cho

Ngày Thứ Tư Lễ Tro này. Việc các tín hữu để cho mình được rắc tro lên đầu hay để cho mình được vẽ hình Thánh Giá trên trán với tro, nói lên tinh thần sám hối và sự khiêm nhường của họ: Họ nhìn nhận thân phận cát bụi cũng như thân phận tội lỗi của mình.

Còn Mùa Chay, được khai mạc với ngày Thứ Tư Lễ Tro nêu trên, chính là sự nhắc nhớ tới 40 ngày mà Chúa Giê-su đã trải qua trong sa mạc để ăn chay và cầu nguyện (Mt 4, 2tt), và là một sự chuẩn bị cho Đại Lễ Phục Sinh.

Các Giáo hội Đông Phương không có ngày Thứ Tư Lễ Tro, vì Mùa Chay của họ bắt đầu từ chiều Chúa Nhật trước Đại Lễ Phục Sinh 7 tuần.

1. Lịch sử ngày Thứ Tư Lễ Tro:

Việc sử dụng tro để rắc lên đầu hay phủ lên thân mình nhằm thể hiện sự thống hối đã xuất hiện ngay từ trong thời Cựu Ước.

Sách Giô-na thuật lại rằng: "*Ông Giô-na bắt đầu vào thành, đi một ngày đường và công bố: 'Còn bốn mươi ngày nữa, Ni-ni-vê sẽ bị phá đổ'. Dân Ni-ni-vê tin vào Thiên Chúa, họ công bố lệnh ăn chay và mặc áo vải thô, từ người lớn đến trẻ nhỏ. Tin báo đến cho vua Ni-ni-*

vê; vua rời khỏi ngai, cởi áo choàng, khoác áo vải thô, và ngồi trên tro" (Gn 3, 4-6).

Còn sách Đa-ni-en thì ghi lại lời sau đây của Ngôn Sứ Đa-ni-en: "Tôi ăn chay, mặc áo vải thô và rắc tro lên đầu, rồi ngẩng mặt lên Chúa Thượng là Thiên Chúa, để dâng lời khẩn nguyện nài van" (Đn 9, 3).

Sang thời Ki-tô giáo, ngay từ những thế kỷ đầu tiên, những người nào bị phạt phải thực hiện những hành vi sám hối công khai vì đã phạm phải một hoặc nhiều trọng tội, thì ngay từ đầu Mùa Chay, họ phải mặc trên mình một bộ áo vải thô, hay cũng còn được gọi là bộ quần áo thống hối. Những bộ quần áo này thường được dệt từ vỏ cây gai theo dạng rất thô sơ, giống như những chiếc bao bố. Bên cạnh đó, họ còn phải phủ tro hay rắc tro lên người. Tại Giáo hội Gallia, tức tại Pháp Quốc, dựa vào cảnh tượng A-đam và E-và bị đuổi ra khỏi vườn Địa Đàng sau khi phạm tội (St 3tt), vào ngày thứ Tư Lễ Tro, những người mắc trọng tội sẽ tạm bị trục xuất ra khỏi nhà thờ. Và tới ngày thứ Năm Tuần Thánh thì những người đó mới lại được tái đón nhận vào trong nhà thờ, và từ đó mới được phép Rửa Lẽ.

Khoảng từ cuối thế kỷ thứ X, những tục lệ kể trên mất dần, thay vào đó, người ta tiến hành việc rắc tro lên đầu cho tất cả các tín hữu, trước hết là để thể hiện tình liên đới với các tội nhân sám hối.

Lời nguyện đầu tiên trong nghi thức làm phép tro có nguồn gốc từ thế kỷ XI. Còn quy định phải đốt những cành cây hay cành lá mà chúng được sử dụng trong Chúa Nhật Lễ Lá của năm trước đó, để làm tro cho ngày Thứ Tư này, có nguồn gốc từ thế kỷ XII. Tại Công Đồng Benevent (1091), Đức Thánh Cha Urban II đã ra lệnh áp dụng cho toàn Giáo hội nghi thức rắc tro lên đầu các tín hữu.

Ban đầu thì người ta rắc tro theo hình Thánh Giá trên đầu nam giới, còn với nữ giới thì người ta dùng tro để ghi dấu Thánh Giá trên trán họ. Ngày nay, hai hình thức nêu trên không còn phụ thuộc vào giới tính nữa, nhưng tùy vào Thừa Tác Viên thực hiện nghi thức này: Thừa tác viên có thể chọn một trong hai cách. Với việc tham dự nghi thức xúc tro, các tín hữu được mời gọi hãy nhớ lại quá khứ của mình và hãy hoán cải (hoán cải theo nguyên ngữ Hy-lạp là: μετάνοια metánoia, có nghĩa là thay đổi cách nghĩ).

Bên cạnh đó, Thứ Tư Lễ Tro cũng còn được cử hành như là ngày bế mạc mùa Lễ Hội Hóa Trang. Theo Kinh Thánh, con người sống theo

"*xác thịt*" sẽ cản trở con người sống theo Thần Khí (xc. Rm 8, 5tt). Việc từ bỏ lối sống theo xác thịt trong mùa Chay, mà việc này được thực hiện và được biểu tượng hóa qua việc ăn chay, sẽ giúp con người nhớ tới cuộc sống tinh thần cũng như nhớ về Thiên Chúa. Trong Giáo hội Công giáo, ngày thứ Tư Lễ Tro là một trong hai ngày chay buộc ngặt: các tín hữu phải giữ chay trong ngày này.

2. Phụng Vụ trong Ngày Thứ Tư Lễ Tro:

Theo quy luật, việc xúc tro lên đầu các tín hữu sẽ diễn ra trong Thánh Lễ của ngày thứ Tư Lễ Tro. Sau khi kết thúc bài giảng, Linh mục Chủ tế sẽ làm phép tro thông qua một lời nguyện và thông qua việc rảy Nước Thánh trên tro. Sau đó, Ngài lấy tro đã được làm phép để rắc lên đầu các tín hữu theo hình Thánh Giá, hoặc dùng tro đó để vẽ hình Thánh Giá trên trán họ. Còn các tín hữu thì lần lượt đi lên trước mặt thừa tác viên để được xúc tro lên đầu. Trong khi rắc hay cũng còn được gọi là xúc tro lên đầu mỗi tín hữu, thừa tác viên sẽ nói: **"*Hãy nhớ, con chỉ là bụi tro và sẽ trở về cùng bụi tro*"** (tiếng La-tinh là: *Memento homo, quia pulvis es et in pulverem reverteris*) hay **"*Hãy thông hối và tin vào Tin Mừng*"** (Mc 1, 15). Trong khi Thừa Tác Viên xúc tro cho các tín hữu thì Ca Đoàn sẽ hát. Phụng Vụ giới thiệu Điệp Ca được trích từ (Ge 2, 13tt) trong sự liên kết với (Tv 51), như là Ca Khúc chính thức để hát trong lúc này. Nhưng Phụng Vụ cũng cho phép sử dụng "*một ca khúc khác, thích hợp*". Tại Pháp, trong nhiều thế kỷ, đặc biệt là thế kỷ XVII, người ta luôn chọn điệp ca *Attende Domine* (Hãy hoán cải) để hát trong lúc này.

Lời Nguyện Tín Hữu sẽ được đọc ngay sau khi kết thúc nghi thức xúc tro.

Việc làm phép và xúc tro cũng có thể diễn ra bên ngoài Thánh Lễ. Trong trường hợp này, người ta sẽ bắt đầu với phần Phụng Vụ Lời Chúa của ngày Thứ Tư Lễ Tro, kèm theo lời mở đầu và lời tổng nguyện. Sẽ có một Đáp Ca giữa các Bài Đọc, và có thể có một bài chia sẻ Lời Chúa sau bài Tin Mừng. Sau đó vị chủ sự sẽ làm phép tro và xúc tro cho các tín hữu. Sau khi xúc tro, có thể đọc lời nguyện tín hữu, và tiếp theo là lời nguyện kết thúc và phép lành.

Màu Phụng Vụ của Ngày Thứ Tư Lễ Tro là màu tím.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

CÁCH PHÒNG TRÁNH NGỘ ĐỘC THỰC PHẨM NGÀY TẾT

Bảo quản thực phẩm không đúng cách, mua phải thực phẩm bị nhiễm khuẩn, nhiễm hóa chất, không rõ nguồn gốc... là những nguyên nhân gây ra tình trạng ngộ độc thực phẩm.

Tết Nguyên Đán đang tới rất gần, vấn đề an toàn thực phẩm lại trở nên cấp thiết hơn bao giờ hết. Có rất nhiều nguyên nhân dẫn tới việc ngộ độc thực phẩm như trong những ngày này, nhu cầu mua bán tăng nhanh, thực phẩm kém chất lượng có cơ hội len lỏi vào mâm cơm, bàn tiệc của mỗi gia đình.

Hay việc nấu nhiều thực phẩm để thờ cúng dẫn đến thức ăn bị để lâu trong môi trường có thể gây hại nếu không được bảo quản đúng cách...

Để tránh xảy ra tình trạng ngộ độc ngày tết, người tiêu dùng nên chủ động biết cách chọn những thực phẩm an toàn bảo vệ sức khỏe cho gia đình.

Bác sĩ CKI Trần Thị Minh Nguyệt (PCT HĐQT NutiFood) đã chia sẻ cách phòng tránh ngộ độc thực phẩm những ngày lễ, tết:

1. Mua thực phẩm ở nơi đáng tin cậy

Nên mua thực phẩm ở những nơi có uy tín, tốt nhất có các chứng nhận của cơ quan chức năng, không mua thực phẩm tươi sống ở những nơi bày bán không đảm bảo vệ sinh (sạp, rổ, mẹt để sát đất).

2. Lựa chọn thực phẩm tươi, có nguồn gốc

Chọn thịt có màu sắc đỏ tươi hoặc đỏ sẫm, vết cắt có màu sắc bình thường, sáng, khô, có độ rắn chắc, đàn hồi cao, lấy ngón tay ấn vào thịt, không để lại vết lõm khi bỏ ngón tay ra và không bị dính. Tránh mua thịt có màu hơi xanh nhạt hoặc hơi thâm, thậm chí đen, không bóng, màng ngoài nhớt. Với gia cầm, chọn con có màu sắc tự nhiên,

từ trắng ngà đến vàng tươi, mắt sáng. Thịt gia cầm hồng có màu vàng thẫm, vàng tím hoặc vàng tối sẫm, mắt vẫn đục, nhắm nghiền.

Không mua rau quả đã héo úa, dập nát hay có mùi lạ, có hình dạng bất thường như quá mập, quá phồng, hoặc dính các hạt bụi nhỏ. Khi sử dụng, cần nhặt tách riêng từng lá và cọng rau, ngâm ngập trong nước sạch 15-20 phút để hòa tan thuốc bảo vệ thực vật (nếu có).

Sau đó, rửa trôi 2-3 lần dưới vòi nước chảy. Nếu là quả thì nên rửa sạch, gọt bỏ vỏ, loại những quả dập nát.

Thực phẩm đóng gói, đóng hộp như Lạp xưởng, xúc xích, bánh mứt, nước đóng chai, các loại gia vị... nên chọn những loại có nhãn mác, nhà sản xuất có uy tín, còn hạn dùng, nên đọc kỹ thành phần dinh dưỡng trên bao bì sản phẩm để chọn lựa những sản phẩm tốt cho sức khỏe.

3. Ăn uống và bảo quản thực phẩm đúng cách

Thức ăn phải được sơ chế kỹ càng trước khi chế biến. Nấu chín thực phẩm là cách để tránh gây ngộ độc. Thực phẩm chế biến xong nên ăn ngay, đảm bảo thơm ngon, hợp vệ sinh. Trường hợp nấu thức ăn thờ cúng để lâu cần tránh ruồi nhặng. Nên hâm nóng thức ăn trước khi ăn,

thực phẩm ăn không hết cần bảo quản trong tủ lạnh đúng cách.

Nếu ăn bên ngoài hàng quán nhất là khi đi trên đường cần chú ý chọn nơi đảm bảo an toàn vệ sinh thực phẩm, thức ăn được trưng bày trong tủ kính sạch sẽ, người bán không dùng tay bốc thức ăn, không vừa múc thức ăn vừa thu tiền... nên ăn những món đã nấu chín, hạn chế các loại rau, thực phẩm còn sống.

Ngoài ra, chúng ta cũng rất cần rửa tay và vệ sinh vật dụng ăn uống đúng cách và thường xuyên. Bởi thói quen có thể giúp ngăn ngừa sự lây lan các vi khuẩn có hại qua đường ăn uống, từ đó giảm

thiếu khả năng ngộ độc thực phẩm, giúp bạn và gia đình đón Xuân trọn vẹn hơn và vui vẻ hơn.

Sơ cứu khi ngộ độc thực phẩm

Các biểu hiện thường gặp của ngộ độc thực phẩm là buồn nôn, nôn, tiêu chảy, đau bụng quằn quại, nhức đầu, có thể sốt hoặc không... xảy ra vài phút, vài giờ, thậm chí một ngày sau khi ăn. Trường hợp nặng người bệnh có thể khó thở, da tím tái, co giật, trụy mạch, ngưng thở, hôn mê.

Sơ cứu nên được tiến hành sớm ngay khi thấy các biểu hiện trên. Nếu bệnh nhân còn tỉnh táo, có thể gây nôn để tống thức ăn bị nhiễm độc ra ngoài bằng cách cho người bệnh uống nhiều nước và móc họng. Sau khi gây nôn thì cho người bệnh nằm nghỉ, có thể dùng thuốc điện giải pha nước để bù lại lượng nước

đã mất cho bệnh nhân.

Không nên gây nôn đối với người bị hôn mê hoặc trẻ nhỏ vì dễ bị hít sặc. Trong trường hợp này, cần cho bệnh nhân nằm đầu thấp, nghiêng về một bên để tránh bị hít sặc. Nếu bệnh nhân ngưng tim, ngưng thở cần cấp cứu tức thời bằng cách hà hơi thổi ngạt và ấn tim. Sau đó, cần nhanh chóng đưa bệnh nhân đến bệnh viện để được xử lý tiếp.

Trường hợp nhẹ (chỉ nôn ói, tiêu chảy...) có thể điều trị tại nhà bằng cách cho uống nước bù bằng dung dịch điện giải, nhưng không nên dùng thuốc cầm tiêu chảy vì làm chậm việc đào thải các độc tố ra khỏi cơ thể.

BBT tổng hợp

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 2/2021	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B 61)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CĐ LCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	17
◆ Tin CĐ LCTX Miền Gia Lai	20
◆ Thông điệp của ĐGH nhân ngày Hòa bình thế giới	21
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hiểu thảo với Đấng sáng tạo	24
◆ Tại sao phải tạ ơn	26
◆ Xót Tết thương Xuân	30
◆ Chúa quan phòng	33
◆ Đức Mẹ hướng dẫn năm mới	36
◆ Người Công giáo và những tập tục ngày tết	39
◆ Ngày Xuân nhớ Thầy tôi – Cha tôi	42
◆ Khi bạn cầu nguyện: nâng nhau lên mùa Chay	46
◆ Chuẩn bị tâm hồn đón nhận màu nhiệm LTX (tt và hết)	50
◆ Nguồn gốc ngày lễ Tình nhân - Valentine	55
✠ Giải đáp thắc mắc: Thứ tư lễ Tro-ý nghĩa và nguồn gốc	58
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Cách phòng tránh ngộ độc thực phẩm ngày tết	61

